

Naročnina mesečno 25 Din, za izo-
zmetstvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
izozmetstvo 120 Din
Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENECE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2950 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-I. Dunaj 24.797
Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Mengkuo

Zavojevalni program Japonske se z že-
lezno doslednostjo izvaja. Septembra 1931 so
čete japonske armade, ki ima svoj glavni
stan na azijski celini v Dajrenu (Port Ar-
thuru) oziroma Mukdenu in se imenuje
kvantunska armada, vkorakale v kitajsko
Mandžurijo, nakar je to nad 1 milijon kva-
dratnih kilometrov obsegajoče ozemlje, ki
prehranja nad 30 milijonov duš, bilo proglase-
no kot neodvisna država s cesarjem na
čelu, dasi je v resnici pod vrhovno japonsko
oblastjo. Oktobra 1932 je Japonska odklonila
predlog Zveze narodov, naj bi se Mandžurija
pod kitajsko suvereniteto osnovala kot avto-
nomna pokrajina z inozemskimi svetovaleci,
katerim bi stal na čelu Japonec. Marca 1933
je Japonska odpovedala svoje članstvo v Zve-
zi narodov. Decembra 1934 je zapustila svoje
mesto med državami, ki so podpisale wa-
shingtonsko pogodbo iz leta 1922, češ da njen
podpis pod ta akt, s katerim se je zaječila
teritorialna integriteta Kitaja, ni veljaven.
Letos januarja meseca je Japonska zapu-
stila pomorsko konferenco v Londonu, s čim-
er je padla določba, ki razmerje med voj-
nimi brodovji Anglije, Amerike in Japonske
določa z 5:5:3, in bo odslej Japonska svoje
brodovje ojačevala v poljubni meri.

Ko se je Kitajska s svojimi nezadostnimi
silami uprla japonski zasedbi Mandžurije,
je japonska armada vkorakala preko najse-
vernejših kitajskih provinc na Peking ter se
ustavila ob Velikem zidu. Ker je pretela ne-
varnost, da Japonci zavzamejo Peking in pri-
stanišče Tjencin, je Čankajšek sklenil z Ja-
ponci pogodbo, da se kitajske čete umaknejo
daleč za Veliki zid ter da v tem ozemlju ne
sme biti več kitajskih čet, nego jih je neob-
hodno potrebno za notranjo varnost. Nato pa
se je začela japonska propaganda, da bi se
vse severne kitajske province, to so Hopej,
kjer leži Peking in Tjencin, potem polotok
Šantung s pristaniščem Cintau, nato severo-
zapadna provinca Sansi in pa obdede tako-
zvani notranjemongolski provincii Čahar in
Suijijan — notranjemongolsko provinco Dže-
hol so bili Japonci že davno pred tem pri-
ključili Mandžuriji, ki je dobila ime Mand-
žukuo — proglasile kot avtonomne, s čimer
bi bila zveza z Nankingom popolnoma zra-
hliana. Ta načrt pa se Japonci ni posrečil.
Avtonomistično gibanje je namreč prišlo v
roke severnokitajskih prvakov, ki so pač sa-
mi za avtonomijo teh provinc, ki jih je Kitaj
vedno slabo upravljal, se pa odločno proti-
vijo japonski nadoblasti. Tem bolj, ker so ki-
tajski nacionalisti napeli vse sile, da avtono-
mijo sploh preprečijo. Kitajski vodja Čan-
kajšek je, da odvrne od Kitaja nevarnost po-
polne odeditve teh provinc, ki bi na ta način
sešasoma japonskemu vplivu popolnoma po-
glegle, začel decembra lanskega leta pogaja-
nja s severokitajskimi avtonomističnimi pr-
vaki, nakar je bila avtonomija res proglase-
na in se je preprečilo, da bi Peking in Tjen-
cin padla v japonske roke. Skoro se je zdelo,
da je topot Tokio igro izgubil.

Stvar pa se je zopet zaobrnila drugače.
Pod pritiskom japonske kvantunske armade
so mandžurske čete z japonskimi poveljniki
pod pretezo, da kitajski nacionalistični ele-
menti ogrožajo mandžursko mejo, vkorakale
v Čahar, nakar je Kitaj več ali manj bil že
prinravljen, ker so bili Japonci že prej pri-
dobili zase čaharske Mongole, da so se pola-
stili avtonomistične vlade v tej provinci, radi
česar Čankajšek seveda ni imel nobene po-
lage, da bi takó preprečil okupacijo Čaharja.
Toda Japonci so šli še delj in so vkorakali
te dni tudi v zapadno notranjemongolsko
provinco Suijijan, kjer so bili pridobili vse
tamkajšnjega glavnega poglavarja Mongo-
lov, princea Teha ali Teh-Vanga (vang po-
mení poglavarja). Nobene dvoma ni, da
bodo Japonci šli še bolj na zapad in poma-
gali, da bodo dobili »avtonomijo«
tudi Mon-
goli najzadnejših provinc Alašan in Pe-
šan, ki že mejita na najzadnejšo veliko ki-
tajsko provinco Sinkian ali vzhodni Turke-
stan, ki se je lanskega leta od Kitaja osamo-
svojil, v resnici pa je pod vodilnim sovjets-
kim vplivom, oziroma že kar naravnost Ru-
siji podvržen. Iz tega se jasno razvidi japo-
nski načrt. Ako bodo namreč njihove čete v
Pešanu, bo okoli takozvane zunanje Mongo-
lije, ki je danes ruska vezalna država, po
japonski notranji Mongoliji sklenili ogro-
men obroč, ki sega od mesta Mandžulij, ki je
nasproti Čite na severovzhodu, v globoko na
jug do reke Hoangho napetemu loku tja do
Altajskega gorovja na severozapadu in bo
Japoncem treba samo še zavzeti ogromno, a
malo obljudeno zunanjo Mongolijo, da po-
tisnejo svojo armado na črto, ki sega od
Altaja do spodnjega toka reke Amur pa do
Vladivostoka. Iz tega se razvidi vsa grandio-
znost japonskega načrta.

Mandžurija ni ozemlje, ki bi bilo pri-
pravno za naselitev japonskega prebivalstva.
Od 30 milijonov ljudi, ki živijo v Mandžuriji,
je 27 milijonov kitajskih kmetičev, ki so se
bili v to deželo naselili v časih strašne lakote
od leta 1927 dalje. Ostali so Mongoli, Japo-
ncev pa je samo nekaj nad 800.000. Japoncem
nasprotuje v Mandžuriji neugodna klima.
Ker so jim Kitajci nevarni, se poslužujejo
Japonci metode, s katero so svojčas Anglo-
sasi uničili indijansko plemo v Severni Ame-
riki. Uvažajo namreč v Mandžurijo ogromne
količine opija, s katerim kitajsko prebival-
stvo naravnost zastruplja. Res da so uvedli
v Mandžuriji naravnost vzoren red in da so
začeli ogromna javna dela. Predvsem gradijo
železnice. Toda te železnice niso samo trgo-
vskega značaja, marveč tudi strateške,
tako da se jasno razvidi, da Japonci Mandž-
urijo v prvi vrsti organizirajo kot nekako trd-
njava, na katero se bodo opirali pri svojem
nameravanem pohodu v sovjetofilsko zuna-
njo Mongolijo. Zasedba notranjemongolskih
provinc, ki so jo Japonci sedaj uspešno za-
čeli, gospodarsko zaenkrat nima nobenega

Radikalni sovjet urgel Lavala

Levica hoče „delati“ volitve
Ugibanja o posledicah v zunanji politiki



Pariz, 22. jan. c. Danes popoldne ob pol 6 je
ministrski predsednik Laval podal demisijsko celo-
kupno vlado. Sicer se je o neizogibni ostavki La-
valove vlade govorilo že dalje časa, vendar pa dej-
stva preveč bijejo v oči, da je ta ostavka bila zelo
umetno izživljena in v bistvu nepotrebna. Laval je
padel kot žrtev taktike radikalne stranke, ki je ravo-
no sedaj smatrala, da je trenutek ugoden, da se
povzpne v osredje in da prevzame oblast, tako
da bo lahko nemoteno vodila nove volitve, ki bodo
najbrž koncem marca ali pa aprila meseca 1936.

Zakaj je padel

Trenutek za krizo vlade je bil izbran in dolo-
čen ravno za te dni. Laval sam je namreč še pre-
tekli četrtek dobil v parlamentu zaupnico s 60 gla-
savi več. Lavala pa je vrgel izvršilni odbor radi-
kalne stranke, ki se je sestel v nedeljo popoldne
v dvorani najbolj elegantnega hotela pariškega sre-
dišča v »Continentalu«. Ko je bila Lavalu izgla-
sovana zaupnica v parlamentu, največja nevarnost
za radikalno stranko še ni prešla, najsenzacional-
nejša afera radikalne stranke še ni bila končana,
Staviskijev proces še ni bil končan. Ko pa se je
v nedeljo sestel izvršilni odbor radikalne stranke,
je pariško porotno sodišče že izreko obsodbo nad
udeleženci Staviskijeve atere, ki so dobili od 1 do
7 let zapornih kazni. Proces je bil končan na ta
način, da je pravica zagrnila z zaveso paragrafov
vse tisto moralno ozadje Staviskijeve atere, ki je
lansko leto vrgla z vladnega prestola Daladiera in
Chautempsa. Laval je svojo nalogo napram radi-
kalni stranki opravil, Laval naj gre.

Pet sej vlade

Dogodki današnjega dneva so se razvijali pre-
cej preprosto. Zanimivost izbruhla današnje krize
francoske vlade obstoja samo v tem, da je od 3 po-
poldne pa do pol 6 zvečer vlada imela 5 sej, med
temi 2 pod predsedstvom predsednika republike g.
Lebruna. Ob pol 6 zvečer je notranji minister Pa-
ganon v Elizeju prečital častnikarjem izjavo, o seji
vlade, v kateri pravi najprej, da je vlada odredila
15-dnevno žalovanje za pokojnim kraljem Jurijem.
Na pogrebu bodo Francijo zastopali predsednik
republike Lebrun in pa predsednik vlade, zunanji
minister in mornariški minister. Predsednika re-

Dunajska vremenska napoved: milo vreme bo
še trajalo, dež, na gorah sneg.

pravega pomena — notranja Mongolija ob-
sega sicer 1 milijon kvadratnih kilometrov,
a ima samo nekaj nad 2 milijona prebivalcev
ter predstavlja večinoma stepo, preden pa
bodo mogli začeti eksploatirati rude, bo tra-
jalo še veliko časa, ker so komunikacije zelo
redke, pač pa je važna avtomobilska cesta,
ki vodi iz Tjencina preko Pekinga in Kal-
gana v glavno mesto zunanje Mongolije Ur-
go, odtod pa v Irkutsk in ki se danes pri Kal-
ganu, ki je v japonskih rokah, vsak čas lahko
odreže od Rusije. Iz tega je jasno razvidno,
da je tudi zasedba Čaharja in Suijiana, ozi-
roma notranje Mongolije za Japonce zaen-
krat predvsem strateškega pomena.

Zunanja Mongolija je nekoliko večja od
notranje Mongolije in je še dosti manj oblj-
udena — ima namreč samo okoli 1 milijon
prebivalcev ter predstavlja na zunaj neodvisno
republiko, ki stoji popolnoma pod protektor-
atom Moskve. Vprašanje je, kaj bo zdaj
storila Rusija, ki je od Japoncev ogrožena na
vseh črti od Tihega morja do Altaja. Vsemo-
gočni japonski vojaški krogi čisto gotovo ra-
čunajo tako, da je treba zunanjo Mongolijo
čim prej zavzeti, ker bo to pozneje, ko bo

publike bo spremljala močna vojsna delegacija z
maršalom Petainom na čelu. Na koncu izjave je
še sporočeno, da je Pierre Laval podal demisijsko
celokupno vlado. V istem uradnem poročilu je tudi
sporočeno, da je bivši francoski poslanik v Bel-
gradu Naggiar imenovan za veleposl. v Pekingu.
Po tej uradni izjavi je Paganon prebral še
besedilo pisma, ki so ga Lavalu poslali radikalni
ministri, ki odstopajo. V tem pismu pravijo radi-
kali, da so dolžni ostati zvesti sklepom izvršilnega
odbora radikalne stranke, ki noče več podpirati
sedanje vlado, morajo pa ostati tudi lojalni napram
predsedniku vlade in mu zagotoviti, da ne mo-
rejo več voditi večine v parlamentu. To pismo so
podpisali Herriot, Bonnet, Paganon in William
Bertrand. Pokojninski minister, radikal Maupol,
pisma ni podpisal.

Istočasno pa je predsedniku vlade Lavalu pred-
stavnik desnice v vladi, državni minister Louis
Marin poslal pismo, v katerem pravi, da je sedanja
vladna kriza izživljena na neparlamentaren in ne-
ustaven način. Zato predvideva, da bo prišlo do
važnih dogodkov finančne in mednarodne politične
narave, in da zato tudi on ne more več ostati v
vladi.

Laval je ponosen

Ko se je ob 17.30 ministrski predsednik Laval
vrnil v palačo zunanjega ministrstva, je sprejel
častnikarje in jim potrdil, da je podal demisijsko
vlado. V svoji izjavi pravi, da je najbolj ponosen
na to, da je frank ostal nedotaknjen in da je lahko
spravil zadovoljiv proračun skozi parlament. Moja
politika pomirjenja že rodi sadove doma in v zu-

nanjem svetu. Ponosen sem na te sadove mojega
dela. Predsednik Lebrun mi je ponudil mandat za
sestavo vlade, ki pa sem ga moral odkloniti.

Ob 6 zvečer je predsednik republike že začel
s konsultacijami. Po običaju je najprej sprejel
predsednika senata Jeaneneya, ki je ostal pri njem
pol ure. Ob 7 zvečer je prišel v Elizejsko palačo
predsednik parlamenta Bouison.

Razkol pri radikalih

Pričakuje se, da bo nova vlada sestavljena kon-
cem tedna, vendar pa je malo verjetno, da bi bila
sestavljena vlada, ki bi popolnoma zagotovila vso
premoč radikalne stranke. Ni izključeno, da se bo
desno krilo radikalne stranke odcepilo zaradi na-
čina, kako je bila izživljena sedanja vladna kriza.
To krilo vodi ugledni prvak radikalne stranke, bivši
minister Marchandau, ki je tudi župan mesta
Reimsa. Vendar ima Marchandau za seboj komaj
kaj 30—40 poslancev. Malo je verjetno, da bi vsi
ti poslanci tik pred volitvami tvegali razkol v stran-
ki in se tako izpostavljali nevarnosti, da pri bo-
dočih volitvah ne bi bili izvoljeni. Vlada levičar-
skega krila pa je tudi izključena, ker bi premoč
socialistov v vladi zrahljala itak šibki položaj fran-
coskega franka. Veliko izgledov na zelo visoko
vlogo v novi vladni kombinaciji ima bivši finančni
minister in Tardieujev intimni prijatelj Paul Rey-
naud, ki je že zadnjič glasoval proti Lavalu v zu-
nanji politiki. Zaradi tega se je strgalo prijatelj-
stvo med njim in Tardieujem, pri levičarjih in
posebno pri radikalih pa je Reynaudov ugled silno
zrastlel.

Edvard VIII. zasedel prestol

V večerajšnji drugi izdaji je »Slovenec«
podrobno poročal o ceremoniji proglasitve Waleskega
princa za angleškega kralja pod imenom Edvarda
VIII. Ravno tako je prinesel ganljiv govor, ki ga
je imel angleški ministrski predsednik Baldwin po
radiu na ves imperij. Spodaj sledijo poročila o po-
grebnih pripravah za pokojnim Jurijem V.

Davi ob 10 so z balkona Saint-jameske palače
razglasili, da je kralj Edvard VIII. stopil na pre-
stol. Nato so vsake pol ure ta proglas prečitali
na treh zgodovinskih krajih Londona, in sicer: na
Celicrossu, Templebaru in na stopnicah borze.
Podoben proglas so na isti način prečitali v Edin-
burgu in v Windsoru. Proglas pravi med drugim,
da je Edvard VIII. s svojim soglasnim pristankom
z besedo in srcem edini zakoniti kralj. Pred Saint-
jamesko palačo je bilo postrojenih 5000 vojakov,
ki so tvorili častni špalir. Trobe in fanfare so intoni-
rile državno himno.

Kralj Edvard pozdravlja vojsko

London. Kralj Edvard je poslal armadi, letalstvu
in mornarici poslanico, v kateri med drugim po-
sebno poudarja tudi to:

V trenutku, ko stopam na prestol, želim izja-
viti svojo hvaležnost vojski za usluge, ki jih je
izvršila napram mojemu ljubljenemu očetu. Spo-
minjam se s hvaležnostjo plemenitega odgovora, s
katerim je vojska za časa vojne odgovorila njego-
vemu čvrstemu zaupanju v njeno lojalnost, moč in
odločnost. V poslanici se dodaja, da smatra novi
kralj, da so bili prvi dnevi njegove službe mladega
častnika v času svetovne vojne najmočnejša iz-
kustva. Na koncu se v poslanici pravi: Ko prevze-
mam velike odgovornosti, ki me čakajo, se čutim
močnejša v zaupanju, ko vem, da lahko računam
na neomajno zvestobo vseh vojakov, ki služijo kro-
ni v celem cesarstvu.

Pogreb v torek

Na željo kralja Edvarda VIII. bo pogreb kra-
lja Jurija V. prav tak kakor pogreb Edvarda VII.
Doselej so uradno prijavljene tele osebnosti, ki se
bodo udeležile pogreba: belgijski in danski kralji,
knez-namestnik Pavle iz Jugoslavije, madjarski na-
mestnik, grški princ Pavel, luksemburški princ Fe-
liks, posebni iraški zastopnik, japonski poslanik,

finski maršal Manarhaim in drugi. Belgijskega kra-
lja in njegovega brata in norveškega in danskega
vladarja bodo pri vožnji skozi Rokavski preliv
spremljali trije rušilci in ladja »Moncozo«.

Sožalje abesinskega cesarja

Havas poroča iz Desija, da je abesinski cesar
ob smrti angleškega kralja novinarjem tole izjavil:
»Z globoko bolelostjo sem sprejel novice o smrti kra-
lja Jurija V., ki sem ga imel čast osebnostno spoznati,
ko sem bil njegov gost v Londonu leta 1924. Ta-
krat sem imel priložnost spoznati njegove visoke
vrline. Prepričan sem, da je največ njegova velika
zasluga, da je mogla biti Anglija stalna na poti
napredka in da je ves svet občutil njeno visoko
civilizacijo, njeno veličino in njeno popolno ura-
noteženost. Ko sem stopil na prestol, mi je pokojni
kralj Jurij V. izrekel besede, ki jih ne bom ni-
koli pozabil: Razširite razumno v vaši državi bla-
goslov civilizacije, bдите nad varnostjo in mirom
na mejah, Anglija ne bo nikoli kršila vaše neod-
visnosti ne nedotakljivosti vašega ozemlja.« Vsa
Abesinija sočustvuje z bolelostjo Anglije in britan-
skih narodov, ki so imeli srečo, da se razvijejo
in napredujejo v boljšo bodočnost pod visokim
vodstvom slavnega pokojnika.

Kraljica Marija med bolniki

Belgrad, 21. jan. Danes ob 11 dopoldne je
kraljica Marija obiskala novo mestno bolnišnico,
ustanovo Nikole Pašića. Pred vhom v bolnišnici
je bila zbrana množica ljudi, ki so kraljico na-
vdušeno pozdravljali. Kraljico so sprejeli pred
vhodom v poslopje upravnik bolnišnice dr. Ilić,
župan Vlada Ilić, šef odd. bolnišnice dr. Sekulić.

Kraljica Marija si je najprej ogledala rönt-
genoskopsko kabino. Kraljica je obhodiла vse bolniške
prostore in se razgovarjala z vsakim bolnikom
posebej. Posebno zanimanje je pokazala za pro-
store za strokovno delo v bolnišnici. Ogledala si
je komisijski laboratorij in klinične laboratorije,
posebno se je pa pomudila v zdravniški sobi za
delo. Nato je šla v lekarno Stanka Izložbe, ki je
originalna ustanova in ji gre zaslug, da dobivajo
bolniki vsemogoče specialitete.

Po ogledu bolniških kuhinjskih naprav je
kraljica zapustila bolnišnico v spremstvu uprave
in osebja bolnišnice. Ob razstanku s predsedni-
kom bolnišnice in njenim upravnikom je Nj. Vel.
kraljica izjavila: Nimam ničesar, da vam povem,
kakor to, da sem izredno zadovoljna z vsem, kar
sem videla.

Množica ljudstva, ki je zvedela o kraljičinem
obisku, jo je sprejela ob odhodu z viharimi
vzkliki in toplimi pozdravi.

Bivši francoski finančni minister predaval v Belgradu

Belgrad, 22. jan. AA. Po vrnitvi s svetovnosti
otvoritve nove železniške proge Veles-Prilep je
imel snovi Paul Reynaud ob 18.15 v dvorani Ko-
larčeve ljudske univerze pod okriljem Jugoslovani-
skega inovinarskega združenja zelo uspešno preda-
vanje o predmetu: svetovni problemi. V natlačeno
polni dvorani izbrane belgrajske publike, je bilo
opaziti predsednika vlade in zunanjega ministra
dr. Milana Stojadinovića, ministra Gjura Janko-
vića, odpravnika poslov francoskega poslanstva
Knobela, člana diplomatskega zbora in druge
ugledne politične osebnosti.

V Ženevi vsi otrpnjeni

Eden o pogajanjih s sredozemskimi državami

Ženeva, 22. jan. e. Današnja seja Sveta Zveze narodov je bila posvečena razmeram v svobodnem mestu Gdanskem, ki je pod mandatom Zveze narodov, Narodna socialistična velika mestna sveta se ni držala ustave mesta, ki je pod nadzorom Zveze narodov. Stališče Zveze narodov in mestno upravo v Gdanskem je oblozeval Eden, zagovarjal pa se je komisar mesta Greiser.

Zunanji minister Eden je izjavil v svoji obtožbi, da so se odnosi med Poljsko in Gdanskim zadnji čas precej zboljšali. Vendar pa mestna uprava ne spoštuje ustave svobodnega mesta. Gdanski senat ne sledi nasvetom in navodilom Zveze narodov. Svet Zveze narodov mora torej vse storiti, da bo mestni senat spoštoval ustavo, ki nosi zaščito Zveze narodov. Za Edenom so govorili ostali člani Sveta v istem smislu.

Stališče gdaškega senata je branil Greiser, ki je včeraj prišel z letalom. Rekel je, da se je

ustava res mogoče kršila, toda samo v podrejenih in nevažnih okoliščinah. Zunanji minister Eden se je razburjen dvignil in ostro zavrnil Greiserja, da ustava ni majhna stvar in da kršitev ustave ne more biti zadeva podrejene narave. Poročilo zunanjega ministra Edena je bilo sprejeto v celoti in se prihodnja seja vrši jutri.

Ženeva, 22. januarja. AA. G. Eden je opustil namero, da bi na popoldanski seji odbora oseminajstih poročal o rezultatu razgovorov s sredozemskimi državami glede vzajemne pomoči, in sicer zato, ker bi bilo treba takšno sporočilo dati v navzočnosti delegatov vseh vlad, zastopanih na konferenci držav članic ZN o izvajanju čl. 16. Ker te konference ni mogoče posebej sklicati, je G. Eden sklenil, da bo namesto tega sporočilo danes popoldne objavil v Ženevi izmenjavljajoč diplomatske konference med vladami Velike Britanije in zainteresiranih sredozemskih držav.

Graziani ustavljen

60.000 na pomoč rasu Desti

Reuter poroča: Očeniziva generala Grazianija na južni fronti je za sedaj ustavljena, da se poroča o gotovem številu spopadov med italijanskimi in abesinskimi prednimi patruljami, ki ščitijo umikanje rasa Deste.

Iz Addis Abebe poročajo, da so prve čete od onih 30.000 vojakov, ki so bile poslale kot ojačenje rasu Desti, že prišle k rasu Desti. Nekateri krogi trde, da bodo ta ojačenja znašala 60.000 vojakov. V vsakem primeru podčrtujejo abesinski krogi splošno mobilizacijo Abesinije, ki je bila včeraj objavljena v zvezi s porazom rasa Deste.

Nekateri abesinski pa tudi inozemski opazovalci se bojijo, da bo general Graziani hotel čimprej izkoristiti svojo zmago in da bo v najkrajšem času podvel novo ofenzivo. Izve se, da je abesinska vlada poslala močna ojačenja rasu Nasibuju, ki ima za nalogo, da vpostavi zvezo z četami rasa Deste.

Reuterjev dopisnik javlja iz Addis Abebe, da abesinski uradni krogi izjavljajo, da se bo abesinska armada zaradi nove mobilizacije povečala na 300.000 vojakov. Drugi krogi pa pravijo, da se je velik del teh vojakov že prijavil v vojaško službo in da že od začetka vojne služijo pod zastavo. Torej učinek te mobilizacije ne bi bil tisti, ki ga abesinski krogi pričakujejo.

Vobče prevladuje misljenje, da se vojna ne bo končala prej, predno se ne začne nove doba deževja, ampak da se bo nadaljevala do druge deževne dobe. V tem primeru se postavlja vprašanje prehranjevanja abesinske armade z živil, posebno zaradi tega, ker prehranjevanje italijanske vojske ni odvisno od sezone in žetve v Abesiniji.

V oblasti Tigreje danes ni bilo nobenih vojskih operacij.

Nemci o bojih

Berlin, 22. jan. b. Posebni vojni strokovnjak »Frankfurter Zeitung« prinaša sledeče poročilo o vojnem stanju na italijansko-abesinskem bojišču po zmagi Grazianija na južni fronti:

Na jugu

Sodeč po stotem italijanskem uradnem poročilu je zmagi Grazianija nenavadno značilna. Tako jo vsaj prikazuje italijansko propagandno ministrstvo, ki ima največji interes na tem, da jo naslika kot tako vsemu svetu. Nasprotno pa Abesinci zanikajo poseben pomen laške zmage. Njim se ta italijanska zmagi še zdaleka ne vidi tako velika, kakor jo slikajo Italijani. Res je, da Graziani kljub svojemu prodoru do danes še ni prišel do pokrajine Vale, zato pa mu tudi ni treba zanikati njegovega predstavljanja o zmagi. In če bi Italijani tudi prodorili 200 km daleč v abesinsko ozemlje, je treba vprašati, da so od glavnega mesta Addis Abebe oddaljeni še vedno celih 500 km, ki se ne bodo dali tako lahko premostiti kakor prvih 200, ki vođijo povečini skozi puščavsko področje brez večjih terenskih težav. Kako bo Graziani izkoristil to svojo zmago, se danes še ne ve. Znano je le to,

da je prošil nujno za okrepitev in da je ta okrepitev že prispela v Mogadisk ter bo v najkrajšem času prišla na pomoč Grazianiju. Spopadi med italijansko in abesinsko južno armado se vedno bolj pomikajo proti vzhodu, tako, da je pričakovati, da bo do glavne bitke prišlo najbrže v področju Lale Silindi in reke Vebe Sibeli. Čeprav Italijani Grazianijevega prodora nočejo smatrati kot generalno ofenzivo njegove vojske, pa se jo po objektivni presoji mora vendarle smatrati vsaj kot začetek laške ofenzive. Doslej so bile fronte takorekoč mirne. Sedaj po bitki pri Dolu pa so doživeli Italijani nekoliko več svobodnega zraka za nadaljnje vojskovanje in bojišče je oživilo.

Na severu

Druga pa je stvar na severu, kjer Italijani še niso uspeli, da bi se otresli strahovitega abesinskega pritiska.

Tudi na jugu se Italijani zelo motijo, če mislijo, da so popolnoma razbili armado rasa Deste. Oddelek ras Destovih čet, ki se je boril proti italijanskemu jeklu, je pokazal nenavadno energičen odpor in Graziani ima opraviti na številnih delih fronte, ki je dolga 450 km, z nenadnimi in zelo uspešnimi napadi Abesincev na Italijane. Armada rasa Deste je še vedno sposobna, da sprejme vsak napad Italijanov in se jim energično postavi v bran, kajti italijanska poročila so pretrpana in danes je proveren, da so odnesli tanki in letala Grazianija zmago le nad enim samim oddelkom ras Destinih čet.

Po kontroliranih vesteh Abesinci doslej še niso zavzeli svetega mesta Aksuma. V tem področju v zadnjem času sploh ni prišlo do hujših bojev. Res je le, da abesinske vojske sile vedno bolj stiskajo svoj obroč tako okrog Aksuma, kakor tudi okoli Makale, kar postaja za Italijane silno nevarno. Italijani bodo morali tudi na severni fronti nekaj storiti, če hočejo, da bo njihova armada dobila več svobode za gibanje. Zaenkrat pa se morajo Italijani predvsem osredotočiti na padov abesinskih čet iz zased, zlasti v ozadju, ki onemogočajo vsa pionirska dela ter prenos hrane in municije sprednjim oddelkom.

Aksom-Makale

Naj poročajo časopisi kolikor hočejo, da sta Aksom in Makale še vedno v italijanskih rokah, res pa je, da obe mesti za Italijane ne predstavljata nič več važnih oporišč, kakor je bilo to pred kratkim. Ti dve mesti predstavljata sedaj le še skrajno izpostavljeni zunanji točki italijanske fronte proti Abesincem. Medtem ko so Italijani po preje lahkotno vzdrževali krepko zvezo s svojimi posameznimi oddelki v pokrajini Tigreje, danes to nič več ne morejo, kajti čete raznih abesinskih poveljnikov so se tako krepko in uspešno povezale med seboj, da udarjajo Italijanom neprestano za hrbet in lomijo njihovo enotnost fronte, v kolikor se o taki splošni da govoriti. Položaj Italijanov na severni fronti ni nič kaj zavidanja vreden.

Pojasnila o uradniških plačah

Belgrad, 22. jan. AA. Glede na vprašanje, ali se določbe prvega odstavka člena 9. uredbe o znižanju osebnih prejemkov državnih in samoupravnih namestencev nanaša na rodbinske upokojece, zaposlene v državnih in samoupravnih službah, kot kontraktualni uradniki, honorarni namestenci in dnevniciarji, je finančno ministrstvo izdalo pojasnilo, da se določbe prvega odstavka člena 9 uredbe v celoti nanašajo tudi na rodbinske upokojece, zaposlene v državnih ali samoupravnih službah. Tako je treba razumeti zato, ker v zakonskih določbah rabljen izraz »upokojevec« obsega tudi osebe in rodbinske upokojece. Ker zakonodajalec ni izrečno odredil, da velja to samo za osebe upokojece, velja znižanje za obe vrsti upokojecev, to je za osebe in rodbinske. Zato se ima nagrada, ki jo prejemajo rodbinski upokojevi kot kontraktualni uradniki, honorarni namestenci in dnevniciarji v državnih ali samoupravnih službah, znižati za 2%.

Za nadomestitev izgub povzročenih po sankcijah

Belgrad, 22. jan. m. Predsinočnjim je odpotoval v Pariz pomočnik zun. ministra dr. Martinac skupno z upravnikom Drž. hip. banke Gjurišcem. Kakor znano, bo Gjurišić v Parizu nadaljeval pogajanja, za katera je dobil pooblastilo od ministrskega sveta trgovinski minister dr. Vrbanić radi kompenzacij za sankcije, katerih izvrševanje po sklepu Zveze narodov je sprejela tudi naša država.

Belgrad, 22. jan. m. S kr. ukazom je napredoval za profesorja 7. pol. skup. na državni srednji tehnični šoli v Ljubljani ing. Josip Debeljak, profesor 8. pol. skup. Z odlokom notranjega ministra je v smislu določil uradniškega zakona in zakona o državnem svetu ter upravnih sodiščih postal pisar 9. pol. skup. pri kr. banski upravi v Ljubljani Edvard Ropič, pisar-pripravnik iste kr. ban. uprave z veljavo od 27. julija 1932. S tem se menja ukaz z navedenim datumom, s katerim je bil omenjeni uradnik kr. banske uprave v Ljubljani postavljen za pomožnega tajnika 7. pol. skup. na kr. banski upravi dravske banovine v smislu razsodbe državnega sveta.

Zagrebska vremenska napoved: Oblačno milo in nestalno vreme.

Domači odmevi

Iz Narodne skupščine

V spomin kralju Juriju

Belgrad, 22. jan. m. Današnja seja narodne skupščine je bila posvečena samo komemoraciji za umrli angleški kralj Jurijem V. Vse galerije so bile že zdavnaj pred pričetkom seje nabito polne. V diplomatski loži, ki je bila vsa zavita v črno, so bili skoro vsi diplomatski zastopniki na našem dvoru. Med drugimi smo videli v tej loži dojena diplomatskega zbora, papeškega nuncija, msgr. Hermenegilda Pellgrinettija, poleg njega pa sedanjega angleškega poslanika Roberta Campbellja s svetnikom angleškega poslanstva Balfourjem in angleškim vojaškim atašejem. Prisostvovali so tudi bolgarski poslanik Dima Kasazov, romunski poslanik Guranescu s svetnikom romunskega poslanstva Papinijem, češkoslovaškega poslanika dr. Vavla Girsko, italijanskega poslanika grofa de Violo, ameriškega poslanika Wilsona, albanskega poslanika Rauf Fico, poljskega poslanika Dembickęga, avstrijskega poslanika Schmidta in turškega poslanika Hajdar Alija.

Ob 10.20 so vstopili v skupščinsko dvorano predsednik skupščine dr. Čirić in podpredsedniki dr. Marković, dr. Režek in Vučetić. Takoj za njimi je vstopil predsednik kr. vlade dr. Stojadinović, nato pa notranji minister dr. Korošec, vojni minister, general Živković, minister brez portfelja dr. Behmen, minister za socialno politiko Cvetković, minister za gozdove in rudnike Janković, prosvetni minister Stosović, kmetijski minister dr. Stanković, pravosodni minister dr. Miškulin, gradbeni minister dr. Kožul, poštni minister dr. Kalugjerčić in finančni minister dr. Letica.

Čim so člani kr. vlade zavzeli svoja mesta, je vstal predsednik skupščine dr. Stevan Čirić in otvoril današnjo sejo ter imel zatem komemorativni govor.

Važne izjave predsednika vlade

Belgrad, 21. jan. AA. Danes od 5 do 6 popoldne se je vršila seja odbora za narodne pogodbe in dogovore. Predsedoval ji je poslanec Zarko Tomašević. Seji so prisostvovali tudi predsednik kraljevske vlade in zunanji minister dr. Milan Stojadinović z referenti ministrstva, pristojnimi za posamezne konvencije.

V začetku seje je predsednik vlade na kratko povzel vsebino konvencij, katerih namen je še bolj utrditi in če se sme to tako reči, napraviti še bolj prijateljsko naše razmerje z državami, s katerimi živimo v prijateljskih in zavezniških odnosih.

Nato je tajnik prečital tele konvencije: Zakonski predlog o jugoslovansko-turškem dogovoru o izvozu opij; konvencijo o sprejetju mednarodnega pravilnika za plovo po Donavi, sklenjeno med Jugoslavijo in Rumunijo; zakonski predlog o izmenjavi not. objavljenih 4. junija 1935, med Jugoslavijo in Češkoslovaško, s katero sta se obe državi odrekli pravici, navedeni v členu 4. in 6. pogodbe o trgovini in plovi, sklenjeni v Pragi leta 1928; zakonski predlog o dopolnilnem dogovoru h konvenciji, podpisani v Belgradu dne 30. junija 1933 med Jugoslavijo in Rumunijo, ki ureja vprašanje državljanstva, in zakonski predlog o konvencijah o vzajemnih odnosih glede sodnih, civilnih in trgovskih zadevah, sklenjenih v Ankari 3. julija 1934 med Jugoslavijo in Turčijo.

Te predloge je odbor soglasno sprejel brez debate.

Prvi govornik, dr. Anton Novačan, je vprašal predsednika vlade glede sodelovanja vlade in narodne skupščine v vprašanju zunanje politike, ter se pri tem dotaknil tudi vprašanja gospodarskih sankcij proti Italiji, zaradi česar trpi naša država znatno škodo.

Predsednik vlade je odgovoril, da je deklaracija kraljevske vlade poudarila željo po sodelovanju vlade z narodno skupščino; pod tem sodelovanjem razume predsednik vlade v najširšem obsegu zlasti vprašanje zunanje politike. Dalje je predsednik vlade pripomnil, da pride v najkrajšem času pred narodno skupščino proračunski predlog zunanjega ministrstva in da bo to primerna priložnost, da seznanimo narodno skupščino z vsemi sedanjimi vprašanji zunanje politike kraljevine Jugoslavije.

G. Ivan Lovrenčič je poudaril potrebo po ustanovitvi stalnega odbora za zunanje zadeve v narodni skupščini in prosil narodno skupščino, da o tem razmisli. Dragomir Stojadinović in Dragiša Milovanović sta v svojih govorih vprašala predsednika vlade glede nekaterih zadev zunanje politike. Predsednik vlade je na vprašanja dal potrebna pojasnila.

Govoril je še Ljutica Dimitrijević, na koncu je pa Luka Kostrenčič dal izjavo, v kateri je poudaril, da se poslanci v vprašanih zunanji politiki ne bi smeli razlikovati po klubih in strankah, na vladne in opozicijske politike, temveč, da bi morali biti zastran zunanje politike enodušni, zlasti nasproti zaveznikom v Mali antanti in Balkanski zvezi. Našo zunanjo politiko vodijo načela, ki smo jih vsi odobrili. Ta načela so zvestoba paktu ZN, spoštovanje mednarodnih mirovnih pogojev in zvestoba do vseh naših zaveznikov. Seja je bila nato zaključena.

Belgrad, 22. jan. m. Danes popoldne so imeli v narodni skupščini sejo skoraj vsi posebni skupščinski odbori, izvoljeni za proučevanje raznih zakonskih osnutkov, ki jih je predložila kr. vlada. Tako je imel popoldne zaključno sejo odbor za proučevanje zakonskega osnutka novega trgovinskega zakonika, na kateri so vsi člani tega odbora podpisali poročilo za plenum narodne skupščine. Za poročevalce odbora v plenumu so določili Momčilo Sokić, Gjorgje Marković in Karlo Gajšek.

V prostorih finančnega odbora je zasedal pod predsedstvom Mite Dimitrijevića in Nikitičev odbor za proučevanje zakonskega osnutka o gospodarskih zadrugah. Govorilo je več poslancev, med drugimi tudi dr. Vebler. Odbor je doslej premetril v posameznosti 38 paragrafov predloženega osnutka. Posamezni paragrafi so v odboru utrpeli manjše spremembe, katere je zahtevala tudi Glavna zadruga zveza. Seja se bo jutri popoldne ob 4 nadaljevala.

V velik skupščinski dvorani je pa zasedal odbor za proučevanje zakonskega osnutka o prekrških. Današnji seji tega odbora je prisostvoval tudi notranji minister dr. Anton Korošec. Tudi ta odbor bo te dni še nadaljeval s svojim delom.

Belgrad, 22. januarja. m. V prostorih narodne skupščine so imeli danes popoldne sejo tako pohorci kakor tudi Jevtičev poslanci klub. Na sejah obeh klubov se je razmotrivalo o taktiki, ki naj bi jo kluba zavzemala v bodočem delu narodne skupščine. Na dnevnem redu obeh klubov je bilo tudi vprašanje ustanovitve posebnega kluba JNS, vendar je ta akcija naletela na velike težave.

Ban v petek ne sprejema

Ljubljana, 22. jan. AA. G. ban dravske banovine dr. Marko Nallačen, v petek, 24. t. m. ne bo sprejemal strank.

Prevelika unema

»Jutro« se boji, da se Katoliška akcija v Sloveniji ne bi izgubila na napačnih poteh. V tej njegovi verski in katoliški gorečnosti ga je podkurilo zadnje enkrat tudi pisanje »Obzora«, ki je »iz okolice škofa Rožmana« zvedel, da vlada nezadovoljstvo, ker so člani KA stopili tudi v politično stranko. Temu »Obzorovemu« poročilu dodaja »Jutro« naslednji komentar:

»Obzorova vest je vsekakor zanimiva ker je znano, da stoji »Obzor« glede poročil iz Slovenije v stikih z uredništvom »Slovenca«. Za presojo, ali je na vesti kaj resnice, ali pa izvira le iz »Obzoro« želje, bi bilo zelo važno vedeti, ali je svoje poročilo res dobil iz Ljubljane ali ne.«

Na to pa je »Obzor« sledeče odgovoril:

»KATOLIČKA AKCIJA U DRAVSKOJ BANOVINI«

Zagreb, 21. siječnja. Povodom biljeske u »Obzoru« od 15. o. mj. pod naslovom »Katolička akcija u dravskoj banovini«, konstatiramo, da nam tu vijest nije dao naš ljubljanski dopisnik niti je došla iz uredništva »Slovenca«. U ovoj biljeski izraženo je gledište »Obzora« o Katoličkoj akciji, koje je prihvaćeno i od naših mjerodavnih crkvenih krugova, kako to proističe i iz pisanja glasila vrhovanske nadbiskupije »Katoličkog Tjednika«.

Ker so za KA v Sloveniji odgovorni slovenski škofje, bo prav, ako tudi v bodoče »Obzor« in drugi skrb za njo prepuste našim škofom. Pa tudi »Jutro« se lahko pomiri sedaj, ko vidi, da one alarmantne vesti o KA ne prihajajo ne iz »okolice škofa dr. Rožmana«, ne iz uredništva »Slovenca«.

Pohorcev se vse otepa

Priznamo odkrito, da prihajamo v težave, kako naj z enim udarnim imenom označimo politično skupino, ki se zbira okrog g. Kramerja in njegovega glasila »Jutra«. Bili so že narodnjaki, bili so naprednjaki. Toda kaj bi danes po desetletjih narodnjakom, ki se je vezalo z nemilom, in z naprednjakom, ko pa se je pokazalo, da so nosilci narodnega napredka čisto drugod kot pa v »naprednih« vrstah. Potem so menda postali liberalci in še pozneje demokrati. Ko pa so leta strunno sodelovali v diktaturi in se posluževali vse drugega, kakor demokratskih političnih metod, menda ne reflektirajo več na demokratsko etiketo. Postali so torej nacionalisti. Toda to je danes zelo širok pojem; danes je vse nacionalistično — brez ozira na to, da biti nacionalist v popolnoma nacionalni državi ni posebna zasluga, ne odlika. No, pa tudi pod to firmo, ker so jo preveč eksploatirali, so doživeli brodolom. Kaj sedaj? Najbolj bi jim bila po godu še fašistična moudura, pa jo jim je lik pred nosom snel s klina g. Hodžera. V tej sliki so se zatekli k mili naši zemlji in si od divnega Pohorja sposodili ime. Torej pohorci! Toda tu se prične težave, ne pri njih, ampak pri nas, ki bi jih radi imenovali in častili s tem častitim imenom. Te dni smo namreč dobili s pravega in resničnega Pohorja pismo naslednje vsebine: »Od kdaj pa si upa »Slovenec« Pohorje mazati s Kramerjevo in Jutrova politiko? Mi prebivalci Pohorja protestiramo, da si kdo upa lastiti naše ime v takšne politične svrhe. Smo pošteni ljudje, ki nismo imeli s Kramerjevo politiko nikdar nič opraviti in tudi v bodoče nečemo o njeni ničesar slišati. Naj se Jutrova stranka imenuje kakor hoče, po Pohorju se ne sme ali jo pa vsaj »Slovenec« ne sme tako imenovati.«

Kaj naj sedaj storimo, da bomo ustregli našim vrlim naročnikom na zelenem Pohorju, da pa kljub temu ne bomo krivični do Kramerjeve politične frakcije?

Dr. Milan Perko

do 26. januarja ne ordinira

»Jutro« poziva k razmišljanju

»Jutro« komentira nedeljske občinske volitve in prihaja do zaključka, da je volilna udeležba bila razmeroma pirla in da zaradi tega zmagal JRZ ni tako velika, kakor se zdi. Nad tem pravi, je treba, da se vsi trezni ljudje zamislijo. — Med te trezne ljudi očitno ne šteje svojih pristavev, ker če bi se ti nad čem morali zamisliti, bi morali pač premišljevati porazno dejstvo, da JNS v nobeni občini ni mogla pod svojim imenom postaviti liste, ali pa se je ni upala, kar je še hujsje. Pa tudi pohorske firme nismo nikjer videli, ne o njej čuli. Jutroci so bili le tu in tam med opozicionalcem za mešetarje, pa so se jih še otepli. Pričakovati bi, da bo »Jutro« to tragično okoliščino serviralo svojim čitateljem v premišljevanje. Potem pravi, da je »nacionalna« fronta ostala povsod nedotaknjena. Pravilno. Zakaj tudi ne, ko ji nihče nič neče in se tudi zanjo ne men. Naj ostane lepo še naprej nedotaknjena — samo županovani bodo od večine izvoljeni JRZ župani!

Ta se pa ne postavi!

G. Rasto Pustoslavšek je v »Jutru« objavil naslednje pismo, ki so mu ga poslali Mozirčani: »Obveščate se, da je tukajšnji občinski odbor na svoji seji dne 12. l. 1936. toč. 4. dnevnega reda, sklenil, da se Vas črta iz seznama častnih občanov občine Mozirje okolica, sreza Gornji grad. Uprava občine Mozirje okolica, dne 16. l. 1936. Delovodja Bitene Anton. L. S. Predsednik v. z. Stvarnik«.

Sicer je G. Rasto poznan po svoji politični delokrožnosti — ampak, da gre objavljati pismo, ki bi ga vsak drugi kar moč tiho spravil v žep in nikomur črnil besede! Potem pa še zraven vzklika: Zda! bo občina srečna! Verjetno: čisto gotovo je za njo zadeva bolj častna, kakor pa za g. Rasta Pustoslavška, ki je tam nekje celo — rojak. Ostane mu še stara tolažba: Nemo propheta...

Belgrajske vesti

Belgrad, 22. januarja. AA. Zaradi smrti angleškega kralja bo na dvoru žalovanje tri tedne, po čenši z 21. januarjem t. m. do včetega 10. februarja t. l.

Belgrad, 22. jan. AA. Ministrski svet je na predlog finančnega ministra in na podlagi čl. 15. zakonskega predloga o splošni carinski tarifi odredil, da se na železne cevi in dele za spajanje cev, za katere so županstva sklenila pogodbo z dobavitelji pred 5. decembrom 1935, plača carina po postavkah, ki so veljale do tega dne. Za pošiljke tega blaga, pri katerih se je pobirala carina po zvišanih postavkah, bo prebitek preveč plačane carine vrnjen.

V Ljubljani se ustanovi:

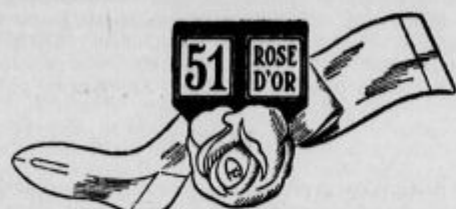
Nova važna kmetijska ustanova

Leta 1898. se je osnovalo v Ljubljani Kmetijsko - kemiško preizkuševališče. Vredil ga je od začetka odlični strokovnjak v agrikulturi kemijski in kmetijski bakteriologiji dr. Ernest Kramer, ki se je še posebej proslavil s svojo, sicer nemško pisano knjigo o Ljubljanskem barju (Das Laibacher Moor 1905). Njegov asistent, ki je prevzel vodstvo tri leta po dr. Kramerjevi smrti l. 1907, ing. chem. Jakob Turk je nadaljeval započeto uspešno in koristno delo in si postavil s svojimi spisi neveljiv spomenik. Sredi plodovitega dela ga je pred dobrim mesecem dni zgrabila neizprosna smrt. Dasi je bilo z zakonom o kmetijskih poskusnih in kulturnih postajah iz l. 1922, z ozirom na veliki napredek moderne kmetijske vede preizkuševališče reorganizirano, vendar je moralo tudi še dalje delovati v nezadostnih prostorih, o katerih pravi dopis kmetijskega ministrstva z dne 3. novembra 1935: Postaja ima povsem nezadostne prostore za laboratorijsko delo svojih treh odsekov, za poskuse nima niti dvorišča in zemljišče, ki ga daje na razpolago Kmetijska družba, je neprimerno in preveč oddaljeno. Po zakonu iz leta 1922, ima namreč postaja sledeči delovni program: 1. da preiskuje kulturne in klimatične razmere, koliko te vplivajo na vegetacijo rastlin, 2. da proučuje morfološke in fiziološke posebnosti kulturnih rastlin in da vrši poskuse zaradi ocenitve njih poljedelske vrednosti in da

vrši poskuse z vsemi vrstami gnojil v najširši praksi; 3. da vrši selekcijo rastlin glede na klimatične razmere in zaradi izbora najboljših domačih in tujih oblik za poedine domače kraje; 4. da preiskuje kmetijske proizvode vseh panog kmetijstva, njihovo izkoriščanje za ljudsko in živalsko hrano, kakor tudi za predelavo; 5. da preiskuje semena in kontrolira uvoz in promet s semenjem, umetnimi gnojili in industrijskimi odpadki za živalsko krmo kakor ostalega materiala za kmetijsko prakso; 6. da proučuje rastlinske bolezni in škodljivce ter predpisuje metode za njihovo zatiranje ali zveščito pred njimi. Pri postaji so v zvezi s tem delavnim programom predvideni štiri strokovni odseki, in sicer: 1. Pedološko-meteorološki odsek (za preizkušanje tal in podnebja); 2. agrobotanični (rastlinski); 3. agrokemijski (za preiskavo sestavin) in 4. fitopatološki (za preiskavo bolezni). Poleg tega predvideva zakon za izvajanje vseh teh nalog primerno urejene laboratorije, potrebne zgradbe, steklenjake in poskusno zemljišče. Vse to je ostalo doslej na papirju, ker postaja ni imela niti zadostnih laboratorijev niti primerne poskusne zemljišča. Lansko leto poleti je bil v Ljubljani načelnik kmetijskega ministrstva Bora Milutinović, ki si je ogledal neznosne sedanje razmere postaje. Po njegovem referatu je kmetijsko ministrstvo izjavilo z dopisom 5. novembra 1935 da je pripravljeno sukcesivno izgraditi tako postajo, ako dobi od ljubljanske občine primerno zemljišče v bližini carinarnice, kjer je na razpolago vodovod, elektrika, plin in v bližini tramvajstva zveza. V načrtu ministrstva je tudi, da se v zvezi s postajo zgradi pozneje tudi kmetijski muzej, ki bi pomenil važno kulturno ustanovo. Ministrstvo bi investiralo letno skozi več let po 200.000 dinarjev, ker bi bila postaja določena za celo banovino, je pričakovati upravičeno tudi primeren banovinski prispevek, da se postaja čimprej zgradi. Za Ljubljano bi imela taka postaja še prav poseben pomen, ker je mesto z inkorporacijo pridobilo tudi mnogo izrazitih kmetovalcev in tudi z ozirom na zatiranje škodljivcev po naših vrtovih. Posebej bo postaja važna za preiskovanje Barja, kjer bo posebno nujno, ugotoviti kulturne pogoje, čim se bo trajno znižala talna voda ko bo dokončana regulacija Ljubljanske. Ministrstvo izjavlja namreč v citiranem svojem dopisu, da bi postaja poleg redne službe, ki je koristna tudi za prebivalce Ljubljane, sodelovala brezplačno pri agrobotaničnih in pedoloških raziskovanjih Barja. O tem vprašanju je izšel v 3. in 4. številki »Kronike slovenskih mest« letnika 1935, zanimiv članek inž. L. Prezljaja, ki nanj opozarjamo.

Postaja bo poleg poljedelcev pozdravila tudi naša trgovina s semenji, ki se je v Ljubljani tako lepo razvila, zlasti če bo postaja v bližini carinarnice. Za take postaje se tudi zelo zanima industrija oljnatih produktov in jih v drugih delih naše države tudi zmotno pospešuje. Isto velja za trgovino s vinom in sadjem. Novi ljubljanski mestni svet bo brez dvoma pokazal, da umeva pomen tako važne ustanove ki naj vsaj nekoliko nadomesti žalostno dejstvo, da v Sloveniji nimamo nobene visoke in srednje kmetijske šole ter edina lahko dostojno predstavlja znanstveno stran slovenskega kmetijstva ter postane seminar za naše kmetijske strokovnjake.

DAME!



"ROSE D'OR" (Z L A T A R O Ž A)

JE VODILNA ZNAMKA NOGAVIC; ELASTIČNE SO, ELEGANTNE IN IMAJO FINE PENTLJE. — PREPRIČAJTE SE IN KUPUJTE TRPEŽNE

"ROSE D'OR" (Z L A T A R O Ž A)

NOGAVICE

DOBITE IJH V VSEH BOLJŠIH MODNIH TRGOVINAH

Po volitvah v Št. Ilju v Slov. gor.

Maribor, 21. januarja 1936.

Za našo obmejno postojanko se je v nedeljo bila sicer huda borba, a hvala Bogu, zmaga je po borbi tem lepša! Našega uspeha na meji se veseli vsa naša slovenska in jugoslovanska domovina.

Danes, ko so volitve za nami, lahko natančno dokažemo, da so bile trditve »Slovenec« pred volitvami pravilne. Konstatiramo lahko, da so se proli JRZ združili vsi bivši protivniki nekdanje SLS: demokrati in samostojneži (JNS), socialisti (vsi marksisti), nezadovoljneži vseh vrst. Silno je »nacionalistec« zabolelo, ko smo zapisali, da imajo v svoji sredi marksiste vseh sort.

Svoje pravega imena so se nasprotniki tako eramovali, da so mnogi izražali pomilovanje nad takimi politiki, ki se v odločilnem momentu ne upajo s pravo barvo na dan. Nadeli so si lepo ime »Kmetijsko-delavska lista«, a pravilno svojo firmo so med tem skrili v grm. V »Večerniku Jutra« so napisali nekje v Strihovcu dva silno dolgovetna članka, s katerimi so upali, da bodo ubili našo listo. Neki mecen je nakupil več stotin tega lista ter je dal tiskati tudi razne letake in vse to so agitatorji-pešci, na konju, na avtomobilu in biciklu raznašali po celi občini, a vse zaman.

Najhujši udarec za JNS in njihove priganjače je bila nezvestoba njih lastnih ljudi. Cela vrsta kandidatov jim je na štirih uničenih listih odpovedala podpise, a na dan volitev se jih je zopet večje število izneverilo, ter so raje šli z nami, oziroma so doma ostali, kakor pa, da bi glasovali za listo, o kateri so že naprej vedeli, da bo propadla. Za nasprotno listo je bil hud udarec tudi dejstvo, da je glavni njih vodja, ki se je cele dneve neumorno trudil, da bi dosegel zmago za listo JNS, zadnji moment radi poročila, da ima lista JRZ tako ogromno večino, ostal doma in niti ni prišel volit.

Na naši strani smo opazili izredno veselo razpoloženje, ne samo med volivci, ampak osobito med agitatorji. Naša stranka je imela več desetih sijajno izurjenih mladih fantov in mož, ki so cele dneve pred volitvami obhodili vse hiše ter so si delo za nedeljo tako mojstrsko razdelili, da so spravili na volišče, kar se je pač dalo. Udeležba, ki je znašala okoli 70%, bi bila gotovo še za najmanj 15% večja, ako bi ne bilo po naših slovenjehorških hribih ravno te dni tako strašno blato, da bolnih in starih volivcev niso mogli na noben način spraviti na volišče. Drugi vzrok, da udeležba ni bila večja, je ta, ker je bilo nad 60 zanesljivih naših mož in fantov izpuščenih iz volivnega imenika. A tretji pogrešek je bil v tem, ker je bil volivni imenik vseh šestih starih občin skrajno pomanjkljiv in je bilo volivno postopanje v komisiji silno mučno, ko je bil zjutraj od 7 do 12 silovit naval, a volivni odbor ni mogel delati hitreje, ker so bili imeniki silno slabo sestavljeni, mnogo volivcev je radi tega brez glasovanja odšlo domov.

Eno pa moramo posebej poudariti, da se naši volivci niso bali nobenih groženj in so pogumno oddali svoje glasove za našo listo. Nasprotniki so se posluževali vseh mogočih sredstev, a vse je bilo zaman.

Narodni čut naših obmejnih Slovencev, a tudi versko prepričanje in skrb za pošteno gospodarstvo v občini je gnalo naše ljudi kot mogočno armado, da obranilo našemu Št. Ilju staro pošteno ime.

Nasprotniki nimajo prilike, da bi se pritožili, ker je volivni odbor postopal do skrajnosti pošteno in je ugodil nasprotnikom v mejah zakona in v par slučajih tudi na tak način, kakor JNSarji nam ne bi ugodili.

Ko je že opoldne naša lista imela nad 300 glasov večine nad nasprotno, se je polastila naših Šentiljanov, starih in mladih, velika radost in ni nobeno čudo, ako so ljudje svoje veselje izražali na poseben način. Mir pa se kljub temu ni kalil ne na levi in ne na desni. Šele zvečer, tik pred končanim glasovanjem in po glasovanju so nekateri razburjeni nasprotniki zagnali vrišče, a krepke roke so te razgrajče kmalu postavile na hladni zrak.

Ko se je razglasil izid, da je dobila naša stranka 23, a nasprotna samo 1 mandat, je nastalo tako veselje v vrstah naših mož in fantov, ki so oblegali volišče od vseh strani, da se to ne da popisati. Nasprotniki so pa sikali jeze, grozili in preklinjali ter kazali svoje pesti, a naši so to sprejeli s pomilovalnimi nasmeški. Cela vas je mahoma oživeła, vse je bilo razsvetljeno. Gruče fantov so patrolirale po vasi gor in dol pevajoč slovenske in narodne pesmi. Nasprotniki pa so se žalostni poskrili.

Tako je končal volivni dan v Št. Ilju. Mi smo veseli te sijajne zmage. Nasprotniki pa imajo zopet dokaz več, da je naše ljudstvo tako trdno sklenjeno krog svojih voditeljev in krog svoje stranke, da je ves njih trud, da bi nas razbili, zaman. Prepričani smo, da se z nami veselijo zmage na naši meji vsi prijatelji naši iz Slovenije in Jugoslavije.

Žrtve narasle Save

Ježica, 22. jan.

Včeraj popoldne sta ob narasli Savi pod Savljami prali sestra Španove gospodinj iz Savelj 10 in služkinja Franciška Kopač doma iz Vodice. Bili sta že gotovi s pranjem, le Franciška Kopač je prala še zadnji kos perila. Pri tem se je preveč sklonila čez perivnik, izgubila ravnotežje in padla naravnost v deročo Savo. Valovi so nesrečno Francozko takoj zagnili in se ni niti za trenotek več pokazala na površju. Vsaka pomoč je bila izključena. Ker je Sava silno narasla, je gotovo ne bo mogoče takoj najti ter jo bo vodo pozneje kje naplavila. Kopačeva je bila obledela v rjavo krilo, siv predpasnik, na nogah je imela gozderice, lase kostanjeve, oči plave, je močno razvita, stara 26 let, zobe ima dobro ohranjene. Kdor bi našel vtopljeno, je naprošen, da to takoj sporoči ljubi Decman, Savlje, št. 10, pošta Ježica pri Ljubljani, ali pa na županstvo Ježica.

Napad na predsednika volivne komisije

V Vašem cenjenem listu z dne 21. januarja 1936 ste objavili pod gornjim naslovom dopis iz Tomišlja, kjer so se dne 19. jan. 1936 vršile občinske volitve. Ker pa je ves članek sestavljen tako, da se da iz njega razbrati zgolj to, da gre za napad na predsednika kot takega, naj pojasnim sledeče:

Voz, v katerem sem se zvečer po volitvah peljal domov, je bil last znanega prvaka-kandidata

Kdor ga pozna mu ostane zvest..



In se nikoli več ne odrače njegovi edinstveni pomoči. Ba je ravno tako dobro izrečno zavrne in pri nakupu vedno natančno pazi na ime »Schicht« in varnostno znamko »Jelen« na rdečem ovitku.

SCHICHTOVO

Terpentinovo milo

domači izdelek

... ampak izrečno pristno zahtevati!

Brezposelnost v Sloveniji

Ljubljana, 22. januarja.

Za približno sliko o strašnem stanju brezposelnih služijo najbolj točno podatki Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani. Tako zvezo iz teh podatkov, da je bilo delavstva zavarovanega pri tem uradu konec l. 1935 nič manj kakor 20.072 samecev brezposelnih ter 7588 rodbin. Ako vemo, da je vsega zavarovanega delavstva 98.394, potem vidimo, je v Sloveniji skoraj vsak tretji delavec brezposeln. Največ brezposelnih je izkazovala stroka visokih zgradb, kjer je bilo brezposelnih 2100 družin in 3600 samecev, dalje gozdno-žagarska stroka z 2150 brezposelnimi družinami in 2950 sameci, nato pa si slede: čevljarstvo 1320 samecev in 210 družin, mizarstvo 310 družin in 1540 samecev, oblačilna stroka 3360 samecev in 340 družin, kamenje in zemljine 1280 samecev in 320 družin, kovinska industrija in obrt 1860 samecev in 440 družin, trgovina 1580 samecev in 420 družin, grafična industrija 195 samecev in 65 družin, tobačna industrija 390 samecev in 290 družin itd. Nobenih brezposelnih pa niso izkazovale: tekstilna industrija, ceste, higijena, občinski obrati in gostilne. Pri sezonskih obratih, to je pri kamenjnih in zemljinih, gozdno-žagarski stroki in visokih zgradbah so všteti le taki brezposelni, ki so bili stalno ob delo in zaslužek, ni pa upoštevana sezonska brezposelnost. Okoli 40% delavcev pri vi-

sokih zgradbah živi stalno na našem teritoriju v mestih in njih predmestjih. Ti so stalni, glavni kader naših brezposelnih.

Javna borza dela je dajala v l. 1935 podpore štiri do 7 mesecev 1696 delavcem, nad 8 mesecev pa 2320 delavcem, med tem, ko je l. 1934 dajala 4 do 7 mesecev podpore 750 delavcem, nad 8 mesecev pa 1640, med tem, ko je bilo n. pr. v Sarajevu podpiranih 4 do 7 mesecev 1149 delavcev, nad 8 mesecev pa 1394 delavcev, čeprav ima sarajevska borza dela še večje ozemlje kakor ljubljanska.

Samo ljubljanska centrala je l. 1934 dala rednih podpor 564.000 Din, izrednih 110.000 Din, leta 1935 pa je morala centrala dati že 937.000 Din rednih in 109.000 izrednih podpor. Vse javne borze dela v Sloveniji so dale l. 1934 1.043.000 Din rednih in 280.000 izrednih podpor, l. 1935 pa 1.513.000 Din rednih in 128.000 Din izrednih podpor.

Iz teh števk si jasno predstavljamo sliko brezposelnosti v Sloveniji. Prištevajo k temu še brezposelne rudarje in veliko število brezposelnih zasebnih nameščencev, malih obrtnikov, dninarjev, ki vsi niso všteti v to statistiko, potem moramo mirno reči, da je v Sloveniji z družinskimi člani kakšnih 150.000 ljudi brez stalnega zaslužka in brez kruha.

Delovanje tržkega odbora v Litiji

Litija, 21. januarja.

Po zakonu mora starešinstvo tržkega odbora podati vsako leto obračun dela za preteklo leto ter dobiti odobrenje za nadaljnje delovanje oziroma izpeljavo odobrenih del. Tako se je vršil ta občni zbor preteklo soboto. Navzočih je bilo nad 60 volivnih upravičencev litijskega trga to je nad eno tretjino vseh volivcev. Starešina tržkega odbora g. ing. Kobler je prebral blagajniško poročilo, iz katerega posnemamo, da je trški odbor imel brez kakršnihkoli doklad v preteklem letu 32412 Din dohodkov, stroškov pa Din 25824.50. Prebitek znaša torej Din 6587.50. Glavno delo, ki ga je trški odbor v l. 1935. dovršil, je zgradba obrambnega nasipa na litijem polju pri sejnišču, da se vsaj za silo zavaruje litijsko polje pred poplavi. Ta nasip je stal skupno 26.904 Din, ter je k tem gradbenim stroškom prispevala kr. banska uprava 15.000 Din, občina Litija 4000 Din, okrajna posojilnica litijska 4500 Din, tako da je z tržkega šlo samo 3404 Din. Trški odbor je tudi dal letno nagrado cerkveniku 1800 Din, ter litijski cerkvi za napravo krstnega kamna in spovednice 2000 Din. Vodni zadrugi je naklonil 500 Din, za izdelavo načrta za povečanje litijskega pokopališča 400 Din. Vsi ti izdatki so bili soglasno odobreni. Nato je g. ing. Kobler predložil načrt dela za l. 1936. Soglasno je bil nato odobren predlog g. Lebingerja, naj se prvenstveno izdela sledeče: 1. dvig ceste v dolžini 120 m, ki vodi na litijsko polje, kar bo predvidoma veljalo 4800 Din, 2. podaljšanje obrambnega nasipa v dolžini 200 m ob nabrežju litijskega polja, stroški okrog 12000 Din, 3. Trški odbor naj sodeluje pri regulaciji splaniranja cestnišča okrog litijske cerkve. Odloži pa se projekt zgradbe javnega stranišča, ker to spada v kompetenco občine kot higijenske oblasti.

ene izmed list. Razumljivo je, da v vasi, kjer so imeli njegovi nasprotniki večino, ta kandidat kot politični nasprotnik ni bil zaželen. Povsem slučajno sem se tudi jaz peljal s prav tistim vozom domov, kar pa nihče razen moje najbližje okolice ni mogel vedeti, ker sem se za to odločil šele zvečer — po izvršeni izročitvi volivnega materiala v roke predsednika občine — in to spričo skrajno neugodnih vremensko-terenskih razmer. Iz tega sklepajoč je gotovo, da je bil napad naperjen na gornjega kandidata in ne morda name kot nekako maščevanje za moje quasi pristransko postopanje. Ves čas volitev sem namreč postopal strogo nepristransko in po postavnih predpisih.

Ljubljana, dne 22. januarja 1936.

Gabrovšek Emil, cand. iur., predsednik volivne komisije pri občinskih volitvah v Tomišlju dne 19. januarja 1936.

Daljša debata se je razvila okoli vprašanja prepustitve starega sejnišča ob Kunstlerjevi žagi. Ta parcela, ki meri 2325 kv. metrov, je last tržkega odbora in predstavlja danes še minimalno vrednost od 100.000 Din. To parcelo ima že skozi vrsto let v našem g. Kunstler za 1125 Din letno. Imenoma litijske gasilske čete je za ta prostor prosil g. Emil Koprivnikar, češ da ni drugega prikladnejšega prostora za zgradbo gasilskega doma kot ta parcela. Po daljši, mestoma precej burni debati, je bil z večino glasov sprejet Lebingerjev predlog, naj gasilsko društvo še enkrat skuša doseči od Sokola v Litiji prepustitev dela obsvake parcele, kjer bi gasilski dom bil najbolj primeren, ker bi ob Savi imel v slučaju kakega požara takoj vodo v ceveh s pomočjo električne črpalke. V slučaju pa, da bi Sokol odklonil prepustitev te parcele za zgradbo gasilskega doma, se naj ta sejska parcela prepusti gasilnemu društvu v Litiji.

Načelno je bil še sprejet sklep, naj se eventualno prodajo 3 stavbene parcele na Frtiškem bregu, kv. meter po 1 Din, 2 veliki parceli ob litijem pokopališču naj se pa rezervirata.

Fond za povečanje litijskega pokopališča znaša 11.157 Din; fond, v katerega se stekajo kupnine za prodane stavbene parcele, pa 12.585 Din. Na sedanjem pokopališču je še prostora za 60 grobov odraslih ter 29 otroških grobov.

Občni zbor je potekel v redu, debata je bila na dostojni višini in je le žeteli, da se vsa javna gospodarska vprašanja rešujejo na tak način.

Ljutomer

Smrtina kosa. Umrli je dolgoletni občinski tajnik mestne občine g. Ignac Koler, v lepi starosti 82 let. G. Koler je bil v Ljutomeru poznana osebnost, splošno priljubljen. Do zadnjih dni je ostal krepak, v par dneh pa ga je strlo. Težko prizadeti rodbini naše iskreno sožalje.

Prihodajo nedeljo v Katoliški dom, kjer uprizorijo igralci Prosvetnega društva znano Molierovo komedijo »Skapinove zvijače«. Pričetek ob pol 4 popoldne.

Slovenska Krajina

Tečaj za odbornike krajevnih organizacij JRZ se bo vršil v četrtek, 23. jan. v M. Soboti v gostilni Banfi. Predavata gg. M. Kranj, tajnik, in I. Vesenjak, biv. minister. Predavanja se vršijo po sledečem sporedu: 1. Naš gospodarski program; 2. komunistem — razdiralec gospodarstva; 3. naša samouprava; 4. svetovna politika, gospodarstvo in mi. Somsiljeniki vljudno vabljene! Za lendavski okraj se bo vršil tečaj v Črensovcih v »Našem domu« z istim sporedom dne 22. jan.

Drobne novice

Koledar

Cetrtek, 23. januarja: Zaročnica Marije Devic; Rajmond Penjaforski.

Novi grobovi

† V Zabucah (Camporosso) pod sv. Višarjani je umrl dne 15. jan. t. l. po dolgi mučni bolezni posvetnik in lesni trgovec g. Albin Ehrlich v starosti 63 let. Pokojnik je iskal in našel tekoni dolge in mučne bolezni: utelo v svoji globoki vernosti, ki ga je prestopano družila z Bogom. Verno ljudstvo iz domače župnije in okolice je romalo poneči in podnevi k mrtvaškemu odru in se poslavljalo v neprestanih molitvah od rajnega. Videlo ga je dolga leta vedno na prvem mestu v cerkvi, gledalo je in spremljalo duhovnika, ki je tolikokrat nosil sv. obhajilo bolnika, bilo se je trenutno, ko bo zatisnil oči tisti, h kateremu so hodili oni, ki so iskali nasvetov, dela, podpor in pomoči. Mnogi vedo, da mu bodo vračali dobročo šele na drugem svetu, kajti pokojnik tako rekoč ni našel poguma, trjati strogo pravico od silnejših in je bolj računal na povračanje dolgov in obresti pri Bogu kot pri ljudeh. Pod njegovo streho so našli delo in predvsem tople koticete betežni, oblogi, dela nezmožni, stari ljudje, ki so se čutili tam doma. Mnogi, ki so bili obteženi in potrti, so prihajali v posebne posvete k gospodu Albinu in spovedali so se navadno končali z njegovo popolno zmagao nad g. Albinom: o teh svojih porazih pa pokojnik ni rad govoril. Ob njegovem pogrebu so se zvrstili množice brez razlike jezika, Slovenci, Italijani, Nemci v velik sprevod in brez slovesnih izjav in govorov so vsi stali nemi ob njegovem grobu ter imeli vsi isto misel: G. Albinu bomo vsi pogrešali. Poleg žene, sina, naslednika in 5 hčera je stal še eden od grobov: sin prvorojenec, ki ga je pokojnik daroval Bogu in ki se kot jezuit pripravlja za delo v misijonih. — Vsem se je zdelo, da je prišla ta smrt pregodaj, a Bog je dočel ta zadnji rok, da je bila njegova smrt tem bolj dragocena pred obličjem božjim.

† V Gradcu v sanatoriju pri križankah je umrla gospa Karolina Tribnik, rojena Weixler, žena lani umrlega šolskega svetnika Tribnika, ki je po prevratu služboval v kaznilnici v Mariboru. Pokojna je bila v Mariboru vnetja pevka pevskega zbora v stolnici in dolgoletna članica Cecilije. Pokopani bo bodo v Gradcu dne 24. t. m. dopoldne ob 10 uri. — Naj počiva v miru!

Naj bo stara ali pa mlada
vsaka pije „Naš čaj“ rada
Čez fare tri devet vasi
„Naš čaj“ vse druge prekosi.

— Odbor SKAS v Ljubljani vabi vse svoje člane, da se udeležijo društvenega sestanka, ki bo v Celju v nedeljo, dne 26. t. m. ob 10 dopoldne v dvorani Ljudske posojilnice. Na dnevnem redu so referati »O ljudski prosveti«. Govorili bodo: univ. prof. dr. Lukman Franc, predsednik Prosvetne zveze v Ljubljani, prof. dr. Hohnjec Josip, predsednik Prosvetne zveze v Mariboru, in prof. Bitenc Mirko iz Celja.

— Za kritje potnih stroškov gosp. misijonarja Alojzija Demšarja, ki je na poti v Indijo, kjer naj bi Bengalec oznanjal Kristusa in njegov odrešilni nauk, je Misijonska pisarna prejela še naslednje prispevke: Melka Erzin, Ljubljana, 50 Din, Franc Dolenc, Ljubljana, 20 Din, D. Cebin, Ljubljana, 10 Din, Jakopič Ana, Ljubljana, 50 Din, Dežman Franciška, Ljubljana, 20 Din, Zupni urad v Begunjah pri Cirknici 40 Din. Ako hočemo plačati gospodu misijonarju obljubljene potne stroške, tedaj moramo nabrati še veliko prispevkov, da dosežemo vsoto 19000 Din. Naj priskočijo naši nabiralni akcijci vsa dobra krščanska srca na pomoč. — Za misijonarja Jozela Kereca, ki se v južnozgodnji Kini bori z velikimi gnojnimi težkotami, je daroval dr. Fr. Krulje v Laškem 100 Din, Zupni urad v Begunjah pri Cerknici 100 Din in Janežek Zdešar iz Ljubljane 100 Din. — Za misijonskega brata Kotenca, ki deluje za afriške misijone v Transvaalu, pa je daroval Jože Ravšelj iz Ljubljane 100 Din. — Vsem dobrotnikom se v imenu naših poživovatelnih misijonarjev prav iskreno zahvaljuje Misijonska pisarna. Bog plačaj!

— Pri zaprtju, motnjah in prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravne »Franz-Josef grenčice«.

— Čudne metode komunistične propagande. Da se kak goljuf izdaja za bogoslovca, ni nič novega. Saj ni posebno dolgo temu, kar se je v Novem mestu izdal nekdo za bogoslovca in nabiral denar za neko knjigo, ki so jo baje ljubljanski bogoslovci nameravali izdati. Da bi ljudi lažje prepričali, si je del pod vrst nekaj takega, kar je bilo nekoliko podobno kolarju. Opeharil je res več oseb, ki so mu po 30 Din v naprej plačali za ono knjigo, ki seveda ni nikdar izšla. No, se isti dan se je zvedelo, da je bil dotični »bogoslovec« lažiran študent iz Ljubljane in velik goljuf. Kakor hitro je začutil, da so mu ila pod nogami postala vroča, je takoj izginil iz Novega mesta kakor kaka. — Te dni pa mi je neka gospa pripovedovala, da se je pred kratkim tudi njej v Ljubljani predstavil nekdo za bogoslovca in ji je vsiljeval svoje komunistične nazore. Na vse pretege je hvalil boljševizem, češ, da ni lepšega raja na svetu, kakor je v Rusiji. Povedal je gospej baje tudi svoj priimek. Toda v imeniku vseh pet letnikov ljubljanskih bogoslovcev ni bilo mogoče najti dotičnega priimka. Očitno se je izdajal za bogoslovca, da bi pod to firmo lažje širil svoje komunistične nazore. Pozor torej pred vsimi takimi in podobnimi ljudmi. — In še nekaj. Neke druga oseba, ki se je pred nedavnim časom peljala iz Ljubljane proti Novemu mestu, je pripovedovala, da je na železniški vožnji od Ljubljane do Stične neki človek propagiral komunizem in zelo pohujljivo govoril zoper vero. V dotičnem kupeju je bilo tudi več šolskih deklet. Vsakdo je nespametno, kdor mirno trpi v svoji bližini tako komunistično-proti-versko govorjenje. Pokliče naj kratkoma sprevodnika ali orožnika, ki je po naših državnih paragrafi dolžan zavezati usta takemu komunistično-brezbožnemu človeku.

Pri zlati žili, bolečinah v križu, zastojah krvotoka jeter in nezadostnem izločevanju iz žolča, nastalih vsled zapeke, se dosežejo odlični uspehi z naravno

Franz-Josefovo

grenko vodo. Bolniki radi jemljejo preizkušeno Franz-Josefovo grenko vodo in jo dobro preneso tudi pri večkratni porabi.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

— Gasilski tečaj so se v okraju Murska Sobota vršili v Saloveh, Mačkoveh, Strukoveh, Tišini, Fokoveh in Rogoševih. Nadaljevali se bodo v Martjanovih, Puconih in Murski Soboti. Predavatelj so: šolski upravitelj Horvat Bela, učitelj Sreš Martin in delovodja v župni upravi Klanjšček Stefan.

— V Službenem listu kraljevske banske uprave dravske banovine od 22. t. m. je objavljena »Uredba s katoliški bogoslovni fakulteti univerze v Zagrebu in Ljubljani, dalje »Pravilnik o načinu registriranja kartelov in voditvi zbirke listin« in »Pogoji za izvajanje del iz betona in armiranega betona«.

— »Crna žena«. Prosvetno društvo v Komendi je preteklo nedeljo ponovilo lepo ljudsko igro s petjem: »Crna žena«. Kakor pri prvi, tako so tudi pri drugi predstavi vsi igralci odlično rešili svoje vloge. Zaslužijo vse priznanje! Številnim društvom, ki nam pišejo glede »Crne žene«, pa sporočamo, da se ta igra narača na naslov avtorja: g. Redenšek Ivan, Domžale.

— Krajevni šolski odbor Gradišče, okraj Maribor—levi breg razpisuje v normalnem roku pismeno oферtalno licitacijo za oddajo: pleskarskih, steklarskih, slikarskih, pečarskih in tapetniških del na novi narodni šoli v Gradišču, pošta Selca ob Dravi. Pismene ponudbe za posamezna dela, ki se naj glase v obliki popusta v odstotkih (tudi z besedami) je nasloviti na: Krajevni šolski odbor Gradišče, pošta Selca ob Dravi. Načrti in proračunski detaili so na razpolago v Mariboru, Cvetlična ulica 25, II. nadst., vrata 6. Detaili razpisa v Službenem listu kr. banske uprave dravske banovine št. 7 z dne 22. jan. 1936.

— Da boste stalno zdravi, je potrebno, da redno pijete Radensko, ki deluje proti boleznim ledvic, srca, proti kamnom, sklerozi, sečni kislini in sl. Radenska vam ohrani zdravje in mladostno svežost.

Ljubljana

— Na XIV. prosvetnem večeru, ki bo v petek 24. t. m. ob 8. v verandni dvorani hotela Uniona, predava g. katehet Ivan Pivk o zanimivi stvari »Ob 20letnici pokolja Armencev«. Narod, ki je bival v Mali Aziji, je bil pred 20 leti od grozovitih navalnih Turkov skoro iztrebljen iz oblička zemlje, če se ne bi posrečilo nastaniti ostankom naroda v vzhodju Kavkaza. Zgodovina pravi, da je bil ta narod deležen večkrat tekom tisočletij silne usode. Je to narod z visoko naravno inteligenco in ima sorodne zveze s prebivalci Balkana. Malo kdo ve, da je bil graditelj najlepše in največje mošeje v Carigradu Armence, da so celo svetovni umetniki kot Michel Angelo, Bonaroti študirali načrte armenskih arhitektov, ko so postavljali kupolo nad grobom sv. Petra. Predavanje je opremljeno tudi s skopičnimi slikami. Predprodaja vstopnice: Prosvetna zveza, Miklošičeva cesta 7, sedeži 5 Din, stojšče 2 Din, za diake 1 Din.

— Pogreb pokojne gospe Nuše Mosetizh roj. Rakovec, soproge višjega fin. svetnika, bo danes popoldne ob pol 4.

KINO UNION Telefon 22-21
Danes neprekinjeno poslanje
Pri belem konjičku
Popularna opereta Ralpa Benatzkega
Predstave ob 16., 19.15 in 21.15 uri
Jutri premiera **Robert Stolzove** muzikalne veselice
Gospod brez znanovanja

— Stanje vode na Barju. Od prednočnim do večer je voda na Barju zopet nekoliko narastla ter je popoldne že prišla vdirati na Peruzijevo cesto, oziroma Jurčkovo pot. Do popoldne so mogli Barjani tam še po cesti, zlasti z vozom, zdi pa se, da zvečer to že ne bo več mogoče, nakaar bodo Barjani odrezani od sveta. Ljubljanka je prestopila povsod bregove, od Vrhnike pa do Zaloge, enako prestopa bregove tudi Sava. Močno so narastli Gradaščica, ki se je razlila pri Bokalcih, Mali graben, Bistrica in druge reke ter potoki. Vode še vedno narastajo.

— Železničarji-zadugarji! Akcijski odbor Zadrugne liste sklicuje za petek dne 24. januarja ob 17.30 sestanek članov-zadugarjev nabavljalne zadruge uslužbencev drž. železnice v Ljubljani, ki se vrši v dvorani Delavske zbornice. Udležite se sestanka in povabite tudi prijatelje-zadugarje! — Odbor.

Najlepše zimske suknje in obleke dobite pri I. Maček, Ljubljana, Aleksandrova 12.

— Vojaška zglasitev. V svrhu letošnjih naborov in pregledov kakor tudi v svrhu vpisa v vojaško evidenco so po razglasih pozvani vsi prizadeti, da se najkasneje do konca januarja tega leta zglaste v mestnem vojaškem uradu na Ambroževem trgu št. 7-I. Na zglasitev se opozarjajo zlasti 20letni mladeniči, ki pridejo letos prvič k naboru, in pa 18letni mladeniči, ki se vpišejo letos v vojaško evidenco. Vsi moški prebivalci »Velike Ljubljane« od 18. do 50. leta starosti morajo imeti točen naslov svojega bivališča vpisan v vojaškem uradu na Ambroževem trgu št. 7-I. Kdor svojega bivališča še ni prijavil, naj to čimprej stori.

KINO SLOGA Telefon 27-30
Premiera senzacionalnega vefilma
KRIK SVETA Zgodovina od leta 1896 dalje v besedah in slikah. — Škalevski atentat in svetovna vojna. — Najaktualnejši posnetki z vseh bojišč. — Dokumenti iz tajnih arhivov. — Zgodovinske osebnosti iz dobe svetovne vojne in po njej. — Slike povojnih dogodkov. — Ruska revolucija in hitlerizem! — Najaktualnejši film našo dobo. — Predstave ob 16., 19.15 in 21.15 uri.

— Združenje trgovcev v Ljubljani opozarja članstvo, da poteče rok za prijavo pridobitine in rentnine, kakor tudi splošnega in skupnega davka na poslovni promet dne 31. t. m. Oni, ki napovedi ne morejo do tega roka vložiti, naj zaprosijo pri davčni upravi za podaljšanje roka. Vsa pojasnila dobe člani v tajništvo Združenja. Ker se vrši v torek, dne 28. t. m. ustanovni občni zbor Bolniške blagajne trgovcev, se tem potem ponovno vabijo vsi trgovci, da se tega občnega zbora polnoštevilno udeležijo. — Uprava.

— Esperantisti tečaj na II. deski mesč. šoli v Beethovnovi ul. se bo vršil v torek in četrtek od 20.—21. Z rednim poukom se bo pričelo v četrtek, 23. t. m. Prihlasi se lahko še vsakdo. Klub esperantistov v Ljubljani.

— Devet vlomov so priznali. Ljubljanska policija je izsledila skupino mladih ljudi, fantov in tudi deklet, ki so zadnje čase kar sistematično, po načrtu kradli in vlamjali po Ljubljani. Skupno so

dosedaj priznali devet vlovov. To so sami krepki ljudje, ki bi mogli delati, vse pa kaže, da jim delo ne diši, ker so mnenja, da gre drugače tudi in sicer lažje ter bolj veselo. Vsi aretirani vlomilci so bili izročeni sodišču, ki bo napravilo konec njihovim pustolovčinam.

— Zdravniški instrumenti ukradeni. Neki ljubljanski zdravnik je bil v torek nujno poklican k nekemu bolniku ter se je tja odpeljal z avtomobilom. Ko je avto nekaj časa stal pred hišo, je izrazil zdravnikovo odsotnost neznan tat, ki je izmaknil iz avtomobila rjavo aktovko z zdravniškim orodjem, to je brizgalko za injekcije, aparat za merjenje krvnega pritiska in še druge predmete. Tatu ti instrumenti seveda ne bodo nič koristili, zato je gotovo, da jih bo skušal kje prodati in zato svariimo pred nakupom.

LJUBLJANSKO GLEDALIŠČE

DRAMA — začetek ob 20

Cetrtek, 23. januarja: *Bratomor na Metavi*. Red Cetrtek.

Petek, 24. januarja: *Zaprtje*.

Sobota, 25. januarja: *Pesem s ceste*. Izven. Znižane cene.

Nedelja, 26. januarja ob 15: *Vesela božja pol*. Izven. Globoko znižane cene. — Ob 20: *Motljive*. Izven. Znižane cene.

OPERA — začetek ob 20

Cetrtek, 23. januarja: *Salome*. Red B.

Petek, 24. januarja: *Zaprtje*.

Maribor

— Predavanje o povojni češki književnosti je imel v okviru JČ lige v veliki dvorani Orla v torek zvečer znani češki pisatelj A. C. Nor. Dvorano so člani lige, celokupna mariborska češka kolonija ter številni prijatelji češkega naroda dočela napolnili. Navzoči so bili tudi predstavniki tukajšnjih oblastev ter javni delavci. Predavanje je trajalo nad 1 uro ter je vzbudilo veliko pozornost. Po predavanju se je vršil aspel družabni večer. Pisatelj Nor se je večeraj zjutraj odpeljal v Prago.

— Avstrijske šikane. Obmejne oblasti v Avstriji so z 9. januarjem zopet omejele količino živil, ki jo smejo prebivalci avstrijskega obmejnega pasu nabavljati v Jugoslaviji. Nekaterim družinam so nakup mesa v Jugoslaviji dočela prepovedali. Prenos jaje, kruha in masla se je znižal za 90%. Za naše obmejne prebivalstvo je to zopet nov udarec. Avstrije priporočajo, da bodo po letu 1937, ko izgrubi pogodba o obmejnem prometu veljavna, vsak prenos živil iz jugoslovanske obmejne cone sploh ukiniti.

— Zaključek »bolgarskega tedna«. V torek zvečer se je zaključil »bolgarski teden« s slavnostno predstavo v Narodnem gledališču.

— Antonija Bajt. Večeraj je umrla v mariborski bolnišnici gospa Antonija Bajt, roj. Anžlovar. Dočakala je starost 63 let. Pokojnica je bila blaga in dobra žena, priljubljena in spoštovana od vseh. Pogreb bo jutri v petek ob 3 na pobožnem pokopališču. Naj počiva v miru, žalujočim naše sožalje!

— Zveza absolventov kmetijskih šol — podružnica Maribor ima svoj redni zbor v nedeljo ob 10 predpoldne v vinarski in sadjarski šoli.

— Župnijski praznik Matere Milosti praznuje v soboto 25. t. m. frančiškanska fara.

— V limbuško župnišče so poskušali neznanec vlomiti te dni. Poskušali so ponoči iztrgati železno omrežje na oknu, pa so domaći začeli ropot ter rokonavne pregnali.

— SSK Maraton. Lahkotilete pozivamo k skupnemu sestanku v petek ob 20. uri v telodvornici. Razgovor glede treningov pod vodstvom trenerja ter prireditve v letu 1936.

— Vodstvo sekcije.

— Ljudska univerza v Studencih. Drevo ob 19 predava prof. Silih o temi: »Kazen in nagrada v domači vzgoji«.

— O postanku narodne galerije v Ljubljani in njenih zakladih bo predaval jutri v petek v Ljudski univerzi drž. konservator g. dr. Fr. Stele iz Ljubljane na podlagi lepe zbirke skopičnih slik.

— Adolf Hitler v Mariboru. Pretečeni teden je bil krščen v mariborski stolnici deček, ki se piše »Hitler«, krstili so ga pa za »Adolfa«, tako da ima sedaj tudi Maribor svojega »Adolfa Hitlerja«.

— Vpričo neveste in potnikov pod vlak.

Na postaji Ponikva se je pripetila strašna žaložira, ki je globoko pretresla vso okolico. Ko je privozil na postajo mariborski vlak, se je iz gruč ljudi na kolodvoru odtrgal mlad človek ter se vrغل na trunčice pod kolesa lokomotive. Razkosano truplo je obležalo pod vlakom, še predno ga je mogel strojevodja ustaviti. Zrtev strašnega dejanja je jedva 19 letni kmetijski delavec Karol Gorjanc, rojen na Čehoslovskem, pristojen pa v Ponikvo. Samomor je izvršil vpričo svoje izvoljenke, s katero se je nekaj sprl.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE

Cetrtek, 23. januarja ob 20: *Rajmond*. Red C.

Petek, 24. januarja: *Zaprtje*.

Sobota, 25. januarja ob 20: *Zlati rudnik*. Red A.

Celje

— V zvezi z elektrifikacijo Celja nameravajo KDE zgraditi v Celju transformatorsko postajo 20.000-5250 V, 2×500 kVA pri obstoječi transformatorski postaji v Cinkarni. Med železniško progo Celje—Velenje in državno cesto Celje—Maribor nameravajo zgraditi KDE razdelilno transformatorsko postajo, v kateri bo postavljen tudi transformator 30 kVA. Med transformatorsko postajo, v kateri bo postavljen tudi transformator 30 kVA. Med transformatorsko postajo v Cinkarni in razdelilno transformatorsko postajo pa nameravajo položiti dva bakrena kabla tipa NKBA 3×25 m do 10.000 V. Vse te naprave so v zvezi s priključitvijo Celja na velensko elektriko. Komisijski ogled in razprave zaradi del novih naprav bo jutri, 24. januarja, ob 15 popoldne.

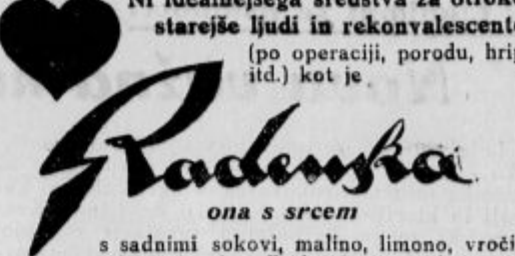
— Preureditev transformatorske postaje v Zabukoveci. Direkcija drž. rudnika v Velenju namerava pri prometni upravi drž. rudnika v Zabukoveci preurediti transformatorsko postajo na napetost 20KV.

— Mlin za mletje zemeljskih glin v svrhu pridobivanja različnih barv namerava zgraditi na lastni parceli v Petrovčah tamkajšnji posestnik Banko Ivan. Strojni obrat se bo vršil na motorni pogon.

— Smrtina nesreča. V torek popoldne je padla 73letna vdova po ugodiljalu Dostal Marija v Laškem dona na stopnjicah. Pri padcu ji je počila lobanjska baza. Prepeljali so jo takoj v celjsko bolnišnico, kjer je pa še isti zvečer umrla. Naj počiva v miru!

— Hodnik v Vodnikovih ulici ob meščanski šoli, ki je bil že nujno potreben popravila, renovirajo sedaj mestni delavci, kakor je bilo sklenjeno na predzadnji seji mestnega sveta.

Ni idealnejšega sredstva za otroke starejše ljudi in rekonvalescente (po operaciji, porodu, hripi itd.) kot je.



ona s srcem

s sadnimi sokovi, malino, limono, vročim mlekom i. sl. - Radenska je naibogatejša naša voda po raznolikosti zdravilnih sestavin (jod, litij, kalcij, brom, fosfati, mangan itd.). - Slehernemu bo kaka njena sestavina sigurno dobrodošla!

Ptuj

Ptujski gasilci. Preteklo nedeljo je imela ptujska gasilska četa svoj redni občni zbor, ki ga je vodil predsednik čete g. Vidmar. Tajniško poročilo je podal g. Jakonič. Iz poročila sledi, da šteje četa 3 častne, 54 aktivnih, 9 rezervnih in 180 podpornih članov. — Glasom poročila poveljnika čete g. Breznika je četa v preteklem letu uspešno sodelovala pri 23 požarih, razen enega so bili vsi ti požari v ptujski okolici. Četa je opravila 239 služb v kinu in ostalih predstavah v mestnem gledališču. Nadalje je imela 24 raznih vaj z orodjem. Pri vseh požarih je bilo položenih 3688 m cevi in je bilo 287 požarnikov 48 ur v boju s strašnim elementom. Nujna potreba je, da se nabavi okrog 500 metrov novih cevi. — Poročilo o rešilem oddelku je podal g. Pihler. Iz poročila se razvidi, da je izvršil rešilni oddelk v preteklem letu 87 prevozov, povečini iz širše okolice Ptuja. Za članstvo tega oddelka so se vršila podužna predavanja, ki jih je vodil sanitetni nadsvetnik g. dr. Vrečko. Ob zaključku zborovanja se je mestni župan g. dr. Remec v prisrčnih besedah zahvalil vrlim gasilcem za njihovo človekoljubno in požrtvovalno delo.

Smrt kosi. V celju svoje mladosti je po daljši mučni bolezni umrla Menica Janžekovič, hčerka višjega poštnega inspektorja dr. Franca Janžekoviča. Stara je bila šele 21 let. Naj v miru počiva!

Vič

Sadjarsko predavanje. Podružnica sadjarskega in vrtnarskega društva na Viču bo tudi letos priredila strokovna predavanja. Prvo predavanje bo v četrtek, dne 23. januarja ob 7 zvečer v narodni šoli na Viču o delih na sadnem drevju v zimski dobi (od jeseni do tja, da začne brsti). Obvezovanje, snajenje, trebljenje in zatiranje škodljivcev. Pri vseh predavanjih bodo govorili strokovnjaki iz centralnega društva. Vstopnine ni. Poslušajte se ugodne prilike, da spopolnite svoje znanje za praktično delo na vrtu.

85 letnica gospe Vincencije Šček

V sredo 22. t. m. je praznovala ga. Vincencija Šček, mati bivšega drž. poslanca v Rimu Virgila in slovenske skladateljice Brede, 85letnico svojega rojstva. Rodila se je l. 1850 v Velikem dolu na Krasu kot sedmi otrok ugledne družine Kante. Obiskovala je tamkajšnje ljudsko šolo, ki jo je vodil domači cerkvenik in organist. Poučeval je v domačem narečju, učil je rajtanje (računstvo) in druge predmete. Koncem vsakega šolskega leta je prejela jubilarnta nagrado, o priliki izpraševanja komenskega dekana pa zlate bukve. Po končanih šolah je morala slavljanka k stricu, mizarskemu mojstru, v Trst za gospodinjko. Že od doma je nesla ga. Šček s sabo v Trst velik zaklad naučenih narodnih pesmi, katere je prepevala doma. V družini je bila namreč ukoreninjena ljubezen do petja in njen ded si je lastnorčno napisal nekaj zvezkov slovenskih narodnih pesmi, od katerih je še nekaj ohranjenih. Tudi mati slavljence, Katarina, je do smrti vedno rada pela. Ko je 86letna zbolela in »so prišli gospod« previdel, jo je gospod našel še toliko močno, da jo je naprosil, naj bi mu izpolnila željo ter še enkrat recitirala nekaj starih pesmi, kar je starka rada storila. Nekaj dni na to je umrla. Od svoje matere se je slavljanka naučila veliko pesmic, katere še do danes rada prepeva s svojim sinom, župnikom Virgilom.

V starosti 26 let se je jubilarnta poročila z žel. strojevodjo Josipom Ščekom iz Vipave. Iz tega zakona se živijo trije otroci: Virgilij, župnik v Averbju na Krasu, Marica, soproga sodnega starešine na Vranskem, in skladateljica Brede. Svojim otrokom je bila slavljanka vselej najbolj zgledna krščanska mati in je bila vedno narodno zavedna Slovenka. V Gorici, kjer je bivala, je podpirala samo slovenske trgovce. Obe hčerki je vpisala v prvo slovensko šolo v Gorici. Gregorčičev šolski dom. — Ob izbruhu vojne je morala zapustiti svojo novo hišo v Gorici, katero je po končani vojni našla razbita. Preselila se je k sinu duhovniku v Trst. Tu je bila priča sežiga slov. Narodnega doma od strani narodnih nasprotnikov. — Ob času preganjanja je marsikatero noč prečela. Po smrti svojega soproga je l. 1934 prikrat uzrla Jugoslavijo, kjer se je naselila pri hčerki skladateljici in učiteljici v Ločah. Rada pripoveduje zgodbe iz davnih dni, kakor n. pr. kako je bil šel njen oče ob lakoti v Trst moko kupiti, a je ni dobil, se vrnil za lasten, vršel mošnjo denarja na mizo rekoč: »Denar je moj! Takih in podobnih zgodbic zna slavljanka neštelo povedati. Ob vstopu v 86. leto je še čila in sveža, je naračnica »Slovenca« in čita ter šiva brez naočnikov. Njeno zdravje priča o krepkosti slovenskega Krasavca. Njen oče Martin je doživel 93, njena mati Katarina 86 let, njen ded Tomaž 92 let, njena stara mati Margareta 90 let. Naj jo Bog ohrani še več let, da bi doživela še veliko dobrega, ki ga želi svojemu ljubemu narodu.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

nudi po izredno znižanih cenah naslednje knjige:

Aichner, Der Heidenlehre. Ein Wort an Priester und Theologen, 203 str. vez. 5 Din. — Brors, Liebe oder die einzige Quelle ewiges Glückes, 160 str. vez. 10 Din. — Dimmler, Das wunderbare Licht. Darstellung der katholischen Glaubenslehre. I. del, 268 str., II. del, 284 str., III. del, 289 str., vsak del vezan po 10 Din. — Dimmler, Sabbatruhe. Gedanken über mystisches Gedenkenleben, 283 str. vez. 10 Din. — Fey, Aus Herzensstiefen, Religiöse Ergüsse, 207 str. vez. 20 Din. — Keller, Das neue Leben. Der Epheserbrief des hl. Paulus für denkende Christen, 107 str. vez. 12 Din. — Keller, Sonnenkral. Der Philippertbrief des hl. Paulus in Homilien, 128 str. vez. 10 Din. — Louvigny, Das verborgene Leben mit Christo in Gott, 330 str. vez. 10 Din. — Meyer, Der Mensch, so wie er ist, 356 str. vez. 20 Din. — Meyer, Die Welt, in der wir leben, 452 str. vez. 25 Din. — Vögele, Himmelslichter, 211 str. vez. 16 Din.

Državno pridobitno gospodarstvo

Povišanje poštinskih tarifov na naših železnicah?

Načela, ki veljajo v privatnem gospodarstvu, avtorijo podlago tudi v državnem pridobitnem gospodarstvu, čim se je država spustila v pridobitno. Razlika med enim in drugim obstoji samo še v ciljih pridobitnosti, dočim so sredstva pri obeh enaka. V ciljih pridobitnosti pa se temeljno razlikujeta obe vrsti gospodarstva med seboj. Cilj privatnega gospodarstva je čim večji dobiček, namenjen za individualno uživanje, med tem ko ima državno pridobitno gospodarstvo socialni smoter pred očmi in mu je dobiček samo sredstvo za cilj. Ko že govorimo o ciljih in sredstvih, ne bo odveč, ako se ob tej priliki dotaknemo samega osnovnega vprašanja narodnega gospodarstva. Pri tem nam prihaja na misel pojem narodnega gospodarstva, kateri pojem je postavil znani nemški ekonom Olmar Spann. Po njegovem filozofskem pojmovanju ni narodno gospodarstvo neko dovršeno obče dobro, ki bi moglo obstajati samo radi sebe, kot so to na primer lepota, čednost itd., marveč je samo sredstvo za višje cilje. Današnje kapitalistično gospodarstvo tedaj ni in ne more biti pravilna aplikacija tega pojma, ker cilj vitalnosti in dojenja višjih duhovnih vrednot ni istoveten s pojmom uživanja. Da človek očuva in obrani svoje zdravje, je potrebno tudi izvestno merilo, med tem ko samo uživanje dobrin ne predpostavlja nikakih meja in omejitve niti v pogledu na zdravje niti v pogledu na objektivne individualne koristi, a kar je najvažnejše, tako nesmoteno uživanje preide v navadno uničevanje dobrin na škodo družbe in nič manj na škodo dotičnega individua. Zato pa vidimo v vsakdanjem življenju, kako kruto se maščuje in zamenjava ciljev s sredstvi in da današnje težke gospodarske krize niso v stvari nič drugega kot posledice tega napačnega pojmovanja, ako govorimo z gospodarskega stališa. Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti, da je postal gospodarski sistem, ki nastopa pod imenom narodno gospodarske politike, v zadnjih letih popolnoma sterilen. Zapuščanje osnovne črte, edino pravilnega temelja narodnega gospodarstva, kot smo ga zgoraj navedli, je rodilo nešteto napak, ki so neizbežne pri zamotanosti novih problemov, ki so med tem nastali. Tako smo prijadrali na sipino s katere ne vidimo rešitve. Država sama je nezmogla, da reši najglavnejše in najnujnejše naloge sedanjega časa s tako odločnostjo, s tako objektivnostjo in pravilnostjo, kot bi to mogla storiti, ako bi sama ne bila angažirana v kapitalističnem pridobitnem sistemu svojih lastnih domen. Ako pogledamo samo naše državne rudnike, potem vidimo, da je aplikacija socialne zakonodaje, za katero se je delavstvo borilo dolga desetletja, stvarno nemogoča in da je rentabilnost teh rudnikov kljub uporabljanju vseh kapitalističnih metod gospodarstva enaka ničli.

Država se je pokazala na vseh poljih gospodarske pridobitnosti kot nesposobna. Kjer je država prekoračila področje svojega naravnega poziva in se spustila na trgovska tla, je uspevala le s pomočjo privilegijev: odpisov davkov, pritiskanja tekmecev in nerednega zamenjavanja socialne zakonodaje. In še pri tem zaznamujemo malo slučajev, da bi državno pridobitna podjetja postala trajno aktivna. Taka podjetja so v večini slučajev pomenjala pustošenje na področjih, kjer se je država kot trgovec ali tovarnar udejstvovala. Ze zadnjih smo utemeljili svojo trditve, da država ne more biti nepristranska in objektivna, čim nastopa na pridobitnem polju s svojimi tekmeči državljani. Danes pa hočemo na tem mestu pokazati na neke nezdružljive pojave v enem njenih največjih podjetij, ki se že dolgo vrsto let ne vodi v skladu, niti z načeli narodnega gospodarstva, niti z načeli socialne koristi naroda. V mislih imamo namreč naše železnice.

Osnovni pojem narodnega gospodarstva nam je znan. Rekli smo, da je narodno gospodarstvo sredstvo za vitalne in višje duhovne cilje. Torej je sredstvo in ne cilj. Ako imamo več ciljev in manje sredstev, potem bomo uporabili vsa sredstva za važnejše cilje in bomo pustili manj važne cilje nedosežene. V tem obstoja umetnost razločevanja pojmov: gospodarstvenost, negospodarstvenost in brezgospodarstvenost. Ako pa človek opazuje narodno-gospodarsko politiko zadnjih let, potem mora priznati, da je ta politika popolnoma v nasprotju s pojmom gospodarstvenosti. Še tam, kjer obstoja prividna racionalnost, ni sledu o pravi gospodarstvenosti. Pri nas se bavijo najboljši duhovni s temi problemi in videti je po ukrepih, ki

so zadnje čase izšli, da se ti ukrepi približujejo svojemu polju, vendar pa človek zaman pričakuje onih pravih in pričakovanih učinkov, ki bi bili v stanju premakniti tečaje na svoje mesto. Ne gre in ne gre. Ako zunanje gospodarske in zunanje politične vplive popolnoma abstrahiramo, potem vidimo, da naša država po svojem pridnem prebivalstvu in naravnem bogastvu ipak ni tako zelo odvisna od zunanjih vplivov, saj v pogledu prehrane naroda ne, da bi morali tisoči in tisoči dobesedno stradati. Mi moremo najti na to takoj svoj odgovor v tem, da država ni sproščena vezi, v katere je vklepila duha privatnega kapitalizma, da bi mogla svobodno in neodvisno reševati tako važno vprašanje kot je — socialno itd. Zato pa je popolnoma razumljiva napaka, ki jo dela država na socialnem področju tudi pri svojih železnicah.

Železnice so eno izmed sredstev narodnega gospodarstva, tedaj sredstvo druge vrste. Prav tako kot avtomobili, ali ladje ali letala. Katero sredstvo je važnejše za narodno gospodarstvo in katero manj važno, to je odvisno od krajevnih razmer in splošnega stanja prometa in samega gospodarstva. Vendar pa vodi država prometno politiko ne glede na objektivne zahteve našega gospodarstva in čisto proti splošnim interesom svojega lastnega gospodarstva. Često se država poslužuje svoje suverenosti, da izigra, če tudi ne namerno interese privatnega gospodarstva, samo, da zaščiti svoje podjetje za neki čas. Tako imamo tudi v železniški tarifiški politiki izvestna načela, ki veljajo v privatnem gospodarstvu, odnosno bi morala veljati. Vendar pa temu dejansko ni tako. Železnice so vezane na svoj proračun in v proračunu predvidene vsote se morajo realizirati. Način vodstva te politike pri nas — more se reči — ne vzdrža kritike. Gospodarska kriza pri nas je zlasti po zadnjih sankcijah potisnila k tlom še zadnje podjetstvo. In to se močno čuti tudi v železniških dohodkih, pri potniškem prometu. Preko 33.000.000 dinarjev je železniška uprava ubrala manjše dohodkov v zadnjih enajst mesecih nego je bilo dohodkov v istih mesecih leta 1934. To pomenja s stališa naredega gospodarstva, da je bila ponudba uslug s strani železnic jača od povpraševanja. Mesto, da bi železniška uprava posegla po sredstvu, ki je še skrajno potrebno in predložila ministrskemu svetu načrt o reorganizaciji in de-koncentraciji železnic, ter predlog za novi uradniški zakon, s katerim bi vsakega uslužbenca postavila po letih službe in šolski izobrazbi na pravo mesto, vse nepotrebne izdatke znižala ali črtala, se bavi s povišanjem potniških tarifov, da bi na ta način izravnila primanjkljaj v proračunu. S tem hočemo opozoriti vse merodajne kroge, da pravočasno zastavijo svoj vpliv pri prometnem ministru, da se napake prejšnjih let ne bodo zopet ponavljale. Povišanje potniških tarifov ne bo imelo za posledico uravnoteženja proračuna, ampak še večji primanjkljaj v bodočem proračunu in kar je glavno zmanjšalo bo še bolj število onih, ki iščejo uslug na železnicah. Temu bo sledilo pojačanje avtomobilske konkurence, katero bo država pobijala z novimi davki in s tem se bo circular vitiosus nadaljeval, gospodarstvo pa bo hiralo in zamiralo.

Naše državne železnice, ako jih hoče obdržati država v svojih rokah, morajo dobiti svoj upravni svet, ki naj bo sestavljen iz gospodarskih stanov in ki bi prevzel funkcije, ki jih imajo vrste železnice v našem gospodarstvu, v svoje roke, da preneha neodgovorna uloga birokracije, za katero plačuje račune naš narod! S tem bo prenehalo škodljivo izigravanje privatnih konkurenčnih podjetij in država bo mogla vrstiti objektivno svojo funkcijo nadziranja.

Zahteve vlagateljev

Združenje vlagateljev denarnih zavodov v Ljubljani in Zagrebu sta dne 21. t. m. izročili min. predsedniku dr. Milanu Stojadinoviču ter zg. ministrom dr. Antonu Korošcu, dr. Milanu Vrbaniču, dr. Stankoviču ter dr. Marku Kožulu spomenico, v kateri protestirajo proti nameravani konfiskaciji hranilnih vlog. Tako namreč imenuje spomenica zakonski predlog o zaščiti kmeta, ki ga je sestavil klub vladne večine, zlasti z ozirom na zahtevo, naj se razdelitev kmeta izvede z manj vrednimi obilicacijami.

Spomenica posebej poudarja, da pomeni razdelitev z obveznicami stvarno konfiskacijo 85% zamrznjenih hranilnih vlog. Na drugi strani pa je zopet dokazano, da so hranilne vloge pretežno last malih ljudi, ker so milijonarji svoje vloge rešili, zamrznjene pa so ostale samo vloge siromakov in poštenega srednjega stanu. Tako bi se izvedla sanacija delniškov v breme gospodarsko slabših.

Zaradi tega je razumljiva zahteva, da mora razdelitev izvesti država v breme vseh državljanov, ki naj torej doprinesejo po svoji gospodarski

moči, ker bodo od sanacije dolžnikov imeli korist vsi sloji.

Obe organizaciji vlagateljev zahtevata, da se osnuje zavod za izvedbo razdelitve dolžnikov pod nadzorom Narodne banke. Ta razdelitev naj bi se izvedla postopno in previdno, ne da bi odstopili od zlate denarne stopnje dinarja.

Spomenica cen, da je za sanacijo potrebno dve in pol milijarde dinarjev. Ta vsota razdeljena na 5 obrokov, znaša pol milijarde dinarjev, v gotovini pa je potrebno samo 300 milj. Din, dočim ostanek ostane takoj v obračunu pri Narodni banki. Teh 300 milj. letno bi se dalo dobiti iz priloka vlog privilegiranim denarnim zavodom. Če bi se pa ne bi dalo, pa spomenica govori o še nadaljnji izdaji srebra.

Nato navaja spomenica pravilno, da se sme primerjati onih upnikov, ki so svojčas zahtevali visoke obresti, pa zato da sedaj dobijo manj, z denarnimi zavodi, ki so dajali posojila po razmeroma zmerni obrestni meri. Končno zahtevajo, da se razdelitev dolžnikov pri den. zavodih na vsak način izvrši z gotovino, ker le tako bo mogoče mobilizirati hranilne vloge in s tem oživiti naš kreditni sistem.

Vprašanje minimalnih mezd

Za kongres delavskih zbornice je tajnik ljubljanske zbornice g. Filip Uratnik izdelal obsežen referat, v katerem oevetuje vprašanja, ki so v zvezi z nameravanimi načrti za določitev minimalnih delavskih mezd.

Referat se postavlja na načelo, da je treba pristopiti popolno svobodno delovanje delavskih organizacij, torej je treba v prvi vrsti zahtevati izboljšanje zakonodaje glede tarifnih pogodb.

Druge važno vprašanje, ki ga je rešiti pri vprašanju minimalnih mezd, je vprašanje, kako naj država pri javnih licitacijah prepreči preizke mezd. Za vse licitacije bi bilo potrebno predpisati, da ne sme pri njih sodelovati nikdo, ki ne kalkulira mezd po tarifnih pogodbah ali po tarifi, odobreni od oblasti in ki ni prevzel obveznosti, da bo mezd tudi v resnici izplačeval.

Zaradi tega bo ljubljanska zbornica kongresu predložila resolucijo, v kateri bo zahtevala: 1. da se olajša sklenitev kolektivnih pogodb s tem, da se novelizira člen 206, al. 2 obrtnega zakona tako, da bodo prisilna združenja trgovcev, obrtnikov in industrijecev pooblašena sklepiti kolektivne pogodbe.

2. Da se pooblasti ban, da more na predlog inspektorja dela in po zaslišanju poslodajalskih in delavskih zbornice in po neuspehi intervenciji v svrhu sporazumnega reguliranja delovnih odnosov v enem podjetju ali skupini podjetij in po ugotovitvi, da v teh podjetjih plače odraslih delavcev niso zadostne za kritje življenjskih stroškov teh delavcev, predpisati s svojim odlokom, ki ima veljavnost kolektivne pogodbe po čl. 209 obrtnega zakona, katere so najnižje meje, izpod katerih mezd v odloku navedenih delavcev ne smejo pasti.

Predlaga se nadalje, da se pooblasti minister socialne politike in narodnega zdravja, da more izdati po zaslišanju poslodajalskih in delavskih zbornice podrobnejša navodila za postopek pri izdajanju teh odlokov.

3. Da se predpiše z zakonom, da morajo biti deločni in kalkulirani minimalni zasluzki delavstva, zaposlenega pri delih, ki se oddajajo na ofertalnih licitacijah ali po predpisih točke 1. ali po predpisu točke 2. te resolucije.

4. Da se reorganizira v zvezi z nalogami pod 1. služba inspekcij del in da se te oproste manj važnih poslov, s katerimi se paralelno z zmanjševanjem kreditov in redukcijami dobeja vedno bolj preobremenjujejo.

Zborovanje le-nega gospodarstva. Lesni odsek Zveze trgovskih združenj v Ljubljani pozivlja vse svoje člane, da se sigurno udeležijo velikega manifestacijskega zborovanja, ki bo v Ljubljani, dne 26. januarja 1936 v Trgovskem domu ob 10 dopoldne.

Poravnalna postopanje je uvedeno o inovini Florjanci Henrik, mizarja in Florjanci Marije, posestnice, obeh v Vižmarji, narok za sklepaje poravnave 14. februarja, oglasili se je 9. febr.

Dražba kožuševine v Ljubljani. Inozemci pridejo na dražbo kožuševine v Ljubljano dne 27. januarja. Da očuvamo dober glas našega trga, jim moramo nuditi čimvečjo količino dobrega blaga. Oddajte kožuševino nemudoma »Divji kozi, Ljubljana — Velesejem.

Likvidacija. Jugoslovanska tvornica vozilnih preprog, dr. z. o. z. v Ljubljani.

Naša trgovina s CSR. Po pravkar objavljenih podatkih o češkoslovski zunanji trgovini je bila naša trgovina s Češkoslovsko še leta 1934 za nas pasivna za 59 milj. Kč, leta 1935 pa smo postali aktivni za 41 milj. Ta aktivnost je nastala zaradi tega, ker je naš uvoz v CSR narasel za 162 na 262 milj. Poleg tega je narasel tudi češkoslovski izvoz k nam za 59 na 318 milj. Kč.

Dvig cen v Italiji. Na italijanskih tržiščih se cene na debelo za marsikatero vrsto blaga znatno narašče v decembru. Dvig nekaterih cen je sicer pripisoval sezonskim razlogom (dvig cen kladne živine, mleka, mlečnih proizvodov, koki, jaje in rib). Narašče pa so še cene premoga, jekla, gradbenega materiala, umetnih olajil, petroleja, benzina, usnja, volne, krnili in olivnega olja. Opaziti pa je tudi znižanje nekaterih cen, tako n. pr. nekaterih surovin za izdelovanje sveč in mila, orehi in citrone.

Borza

Dne 21. januarja.

Denar

Neizpremenjena sta ostala tečaja Berlina in Curiha, dočim so vsi drugi tečaji narasli.

V zasebnem kliringu se je avstrijski šiling na ljubljanski borzi neznatno uvrstil na 9.23—9.43, dočim je na zagrebški borzi ostal neizpremenjen na 9.225—9.425, na belgijski borzi pa na 9.30 do 9.40. Grški boni so notrali v Zagrebu 29.225 do 30.225, v Belgradu pa 29.69—30.69. Angleški funt je ostal na naših borzah neizpremenjen na 273.20 do 275.80. Španska pezeta je notrala v Zagrebu 6.74 blago, v Belgradu pa 6.69—6.79.

Za nemške klirinške črke je znatno povpraševanje ter so tečaji čvrsti, slabsi pa za kasnejše termine. V Ljubljani so notrali 14.23—14.59, v Belgradu 14.25 den., v Zagrebu pa 14.50 den., za januar pa 14.07—14.27 in februar 14.15 den.

Italijanska lira (valuta) je čvrstjša ter so jo plačevali denarni zavodi od 3.05—3.19, dolar pa po 50—50.25.

Ljubljana. — Tečaji s primom.

Amsterdam, 100 hol. gold.	2971.90—2985.60
Berlin, 100 mark	1756.08—1760.55
Bruselj, 100 belg.	739.18—744.24
Curih, 100 frankov	1424.22—1431.29
London, 1 funt.	215.01—217.97
New York, 100 dolarjev	4336.79—4373.11
Pariz, 100 frankov	288.35—289.79
Praga, 100 kron	181.19—182.20

Promet na zagrebški borzi je znašal brez kompenzacij 1.303.401 Din.

Curih. Belgrad 7, Pariz 20.25, London 15.195, New York 307.125, Bruselj 51.65, Milan 24.375, Madrid 41.95, Amsterdam 208.60, Berlin 123.55, Dunaj 57, Stockholm 78.25, Oslo 76.25, Kopenhagen 67.85, Praga 12.72, Varšava 57.81, Atene 2.90, Carigrad 2.45, Bukarešta 2.50, Helsingfors 6.765, Buenos Aires 0.8325.

Vrednostni papirji

Tendence za vrednostne papirje je ostala v glavnem neizpremenjena kakor tudi tečaji, promet pa je bil srednji.

Ljubljana, 7% inv. pos. 78—79, agrarij 46—47, vojna škoda prompna 352—353, begl. obv. 50—61, 8% Bier. pos. 80—81, 7% Bier. pos. 70—72, 7% pos. Drž. hip. banke 79—80.

Zagreb. Drž. papirji: 7% invest. pos. 76—77 (76, 77), agrarij 46 den., vojna škoda prompna 352—354 (254), 2. in 3. 352—354, 4. in 5. 354 bl., begl. obvez. 44 den., dalm. bl. 61 bl., 8% Bier. pos. 80.75—81.25 (81), 7% Bierovo pos. 71.50—72 (71.50), 7% posojilo Drž. hip. banke 79.50—80.50 (79.50), 7% slab. pos. 77 den. — Delnice: Priv. agrarna banka 235—238, Trboveljska 125 den., Osj. sladk. tov. 130 bl.

Belgrad. Drž. papirji: 7% inv. pos. 78.50 do 79.25 (79, 78), vojna škoda prompna 352.50—353 (352.50), 3. (353), begl. obv. 64.25—64.50 (64.50), 1. 62.50—63, 8% Bier. pos. 82—82.50 (82), 7% Bier. pos. 72—72.75 (79), 7% slab. pos. 78.50 bl. — Delnice: Priv. agrarna banka 233—234 (233.50), 232.50).

Žitni trg

Tendence na žitnem trgu je zelo čvrsta in cene naraščajo. Za koruzo je znatno povpraševanje, pa malo blaga. Za pšenico pa so odločilni slabi izgledi za letino. V Srbiji in Vojvodini je nastopilo izredno lepo vreme in je pričakovati, da bodo posevki prišli kaj kmalu na dan, tako da obstoji nevarnost, da bi jih event. februarški mraz lahko zelo poškodoval. Za pšenico zahtevajo 175 do 177.50, za koruzo pa 118—122 parieta Indija, za prekmursko pa 125—127. Tudi na ljubljanski borzi so cene povišane.

Ljubljana. Pšenica bč. 78 kg 2% in ban. 78 kg 2% 175—177.50, koruza časa primer. suha naklad. postaja 118—120, prekmurska 125—127.50, oves slav. 142.50—145, ajda siva par. Ljubljana 135 do 137.50, moka niča bč. in ban. 275—285, št. 2 bč. 255—260, št. 5 235—240, otrobi debeli 110—115.

Novi Sad. Pšenica: bč. 170—172.50, bč. okol. Sombor 170—171, bč. ladja Tisa 176—178, bč. ladja Begej 175—177, slav. 173—175, srem. 170—172.50, ban. 170—174. Oves: neizr. Rž: ne notira. Jčmen: neizr. Koruza: bč. in srem. 117—119, ban. 116—119. Moka: bč. in ban. št. 8 110—115, srem. in slav. št. 8 110—115. Fižol: bč. in srem. beli 215—220, Otrobi: bč., srem. in ban. 99—101. — Tendence čvrsta. Promet srednji.

Kulturni obzornik

Tristoletnica smrti

velikega risarja

(Callot v zbirki g. P. Wintra.)

24. marca 1935 je minilo 300 let, kar je umrl eden največjih grafikov francoske umetnosti, Jacques Callot. Decembra l. l. je priredil grafični kabinet pariške Nacionalne biblioteke veliko razstavo njegovega dela, ki je obsegala 1400 listov. Ker je Callot mnogo časa delal v Italiji, zlasti v Firenci in Rimu, so priredili razstave posebno pazili na to, da bi bil tudi italijanski del umetnikove produkcije dobro zastopan. To se jim je v polni meri posrečilo, kajti uprava florentinske galerije »Uffizi« je poslala v Pariz celo vrsto edinstvenih listov, ki podoba mojstrove delavnosti in umetnosti lepo spopolnjujejo. Tako imajo današnji ljubitelji njegove umetnosti in posebej grafike priliko, da si — v Parizu ogledajo omenjeno razstavo, ki preseneča po izredno visokem številu izbranih listov.

S temi vrsticami bi bila poročevalceva dolžnost ob obeltnici Callotjeve smrti nekako pri kraju. Toda kadar slavi kak zunanji Callot ali drugi umetnik kakšen praznik, se moramo vprašati, ali nimamo tudi mi Slovenci povoda za majhno proslavo, pa naj je ta take ali drugačne vrste. Ob obeltnici Callotjeve smrti, ki je bil res velik umetnik, je, mislim, že umestno povedati oni naši javnosti, ki tega še ne ve, da se nam najbližja zbirka Callotjeve grafike ne nahaja v dunajski Albertini ali Draždnih, temveč v Ljubljani, v Grašiču. Lastnik te zbirke, ki obsega okrog 41, med njimi nekaj nadvse dragocenih listov, je g. Pavel Winter, ki naj nam kot vodja svojega »Kupferstichkabinet« v svoji skromnosti ne zameri teh vrstic, ki res

nimajo namena, biti v tem pogledu rezervirane. Zato nekaj besed o Callotu ne bo odveč.

Rojen je bil Callot 1592 v Nancyju kot sin očeta, ki si je pridobil neke vrste uradniško plemstvo. Za šole dečko ni maral in jo je kmalu popihal z doma s cigani in vagabundi. Imel je pa smolo; znanci so ga izteknili v tujini in spravili domov na varno. Toda doma ni dolgo zdržal; ponovno je bil odkuril z doma in zopet so ga nesrečni znanci spravili nazaj. Končno so starši popustili in dovolili mladeniču umetniško kariero. Callot se je izpolnilo davno hrepenenje in je šel v Italijo, v Firence, kjer je postal učenec pri Rem. Cantu. Gallina. Iz Firence je odšel v Rim, stopil v delavnico slikarja Parigija, kjer pa ni dolgo zdržal in je kmalu preselil k risarju Thomassinu. Posebna plemiška povabila so ga privedla čez leta nazaj v Firence, 1622 pa se je vrnil domov v Nancy. Tu ga je doletelo povabilo infantije, deželne namestnice Izabele Klare Eugenie, za Bruselj, 1629 pa ga je Ludvik XII. pozval v Pariz. Kraljevskih naročil za več del, ki bi morala proslavljati francosko zmago nad njegovo ožjo domovino, pa Callot kot goreč domoljub zaradi sovraštva do Francozov ni hotel izvršiti. Domačim razmeram se je hotel odtegniti z izselitvijo v Italijo, a je med pripravami za pot umrl 1635.

Callot je bil v prvi vrsti grafik, in sicer v tehniški ujedkanje. Njegova nemirna, bujna in bogata domisljija, ki jo primerjajo z E. T. Hoffmannom, Poejem in Balzacom, je dobila v ujedanki pravo izrazilo, ki ga je Callot do viske spopolnil. Tei fantaziji se je pridružil ostri realistični pogled za življenje z nemajhno porcijo ironije in sarkazma, vendar pa v zelo uravnoteženem razmerju. Taki naravi je tedanje razgibano življenje dajalo dovolj snovi; svet potepuhov, neprestane vojske, izredne plemiške in druge slovesnosti itd. — vse to je našlo odmeva v Callotjevi risbi. Izmed njegovih del, ki jih je okrog 1500, naj navedemo samo: Risbe tragedije »Sulejman«; ciklus svetniških podob, ki ga je posvetil Richelieuju, ciklus Beračev, Pritli-

kavcev in drugih takih tipov, veliki in mali ciklus »Nadloge vojske«, veliko in malo Kristusovo trpljenje, Veliki semenj v Firenci, imenovan tudi Madonna dell' Impruneta, Obleganje Brede, ciklus Capricci itd. Več izmed navedenih del je ohranjenih samo v enem ali maloštevilnih izvodih, plošče pa so pri mnogih izgubljene, zaradi česar so dotični listi zelo dragoceni. Osnutki za mnogo listov so iz zelo zgodnjega časa, končni štadiji pa iz Callotjevih zadnjih let, kar jim daje veliko dovršenost in zrelost.

Umetnostno pomeni Callot ne samo višek tedanje francoske grafike, nego tudi izhod iz analitične in enciklopedične grafike tedanjega časa, ki je zašla v brezdnušno situacijo. Tedanji čas je v grafiki pogosto prevladovala manira odra in kulis, zlasti v Italiji; Callot je tem elementom dal umetniškega pomena, za kar so posebno značilni listi iz tragedije Sulejman, pa tudi drugi, na primer Turnir s sulicami v Firenci itd. Dalje je Callot posrval



Iz cikla Pritlikavci.

iz inventarja grafike manirizem perspektiv; silno poučno je primerjati v tem pogledu njegove risbe z risbami maniristov; tam sama konstrukcija, tu umetnost. V velikih kompozicijah, kot je »Oblega-

nje Brede«, vidimo še tretjo reformo: večina tedanjih grafičnih krajin je narejena iz istega duha kot stari atlanti. Tudi tem stvarjem je dal Callot novih umetniških oblik in pomenov in rešil grafiko. Callot se pač ni nikdar drzal maniristovskih shem, temveč je kot pravi revolucionar vselej sledil svoji fantaziji in življenju. O tem naginjenju njegove narave nam zgornjemo pripovedujejo neverjetno realistični listi iz cikla Beračev, Pritlikavcev, Capriccijev itd.; po vseh teh lastnostih je C. pravi predhodnik Španca Goye.

V zbirki g. P. Wintra nahajamo celo vrsto lepih in značilnih Callotjevih listov. Iz »Velikega Pasijona« je tu 1 list »Ecce homo«; morda se je pri Callotjevi kompoziciji inspiriral celo Rembrandt za svoj »Ecce homo«. Iz »Malega pasijona« je v Wintrovej zbirki 11 nadvse lepih listov. Zelo dobro so v zbirki zastopane male in velike »Nadloge vojske«, deloma celo z redkimi listi. Dalje vidimo tu liste iz cikla »Ciganov«, prav tako nepreveh pogost. Pozornost vsakogar zbudi veliki »Semenj v Gondrevilleju«; prav posebno pa je treba omeniti »Pont Neuf« iz cikla »Velikih pogledov na Pariz«. Ta list je zelo redek. Ustizek zase so figure iz cikla »Pritlikavci« in »Bohemi«, kakor tudi študije, ki so menda iz serije »Capriccijev«. List prav izrednega umetniškega užitka je končno podoba »Kvartopirceve«, ki ni samo po svetlobnem problemu, katerega je Callot tu nakazal, zanimiv in poučen, nego tudi po tehniki. Njke je stalo zapisa, da so se tedanji grafiki pod pritiskom odlične bakroreze umetnosti H. Goltziusa obrnili od bakroreza k ujedanki; ko pa se je pojavil Callot, so uvidevši svoje neznanje v ujedanki, pospravili šila in kopita in se vrnili k bakrorezu. Ob listu »Kvartopirceve« človek temu pripovedovanju že prerad verjame.

V zbirki g. P. Wintra je Callot zastopan tako, da bi vsakdo dobil lep pregled njegove umetnosti. In omeniti neko obeltnico umetnika, zamolčati pa trud in ljubezen slovenskega zbiralca njegovih del — ali bi bilo to pravilno? Še daleč ne! R. Ložar.

25 let staro slepo dekle spregledalo

Luč oči - nebeški dar

Te dni so na Angleškem operirali na očeh 25 let staro dekle, ki je po operaciji spregledala, dasi je doslej od svojega rojstva bila slepa.

Zastopnik lista »Daily Telegraph« je dekle obiskal in z njo kramljal o njenih vtisih. To kramljanje je natančno popisal v svojem časopisu. Deklica je časnikarju med drugim takole pripovedovala:

»Moj prvi vtis in moja prva zaznava življenja v otroških letih je bil močan veter, med katerim so težke deževne kaplje udarjale ob okno. Na to bom mislila, dokler bom živela.« Sedaj je dekletu, odkar je spregledala, svet, kakršnega vidi, skoro prav tak, kakor si ga je kot slepa zamisljala.

»Vse se mi zdi prav tako, kakor sem mislila, da je. Seveda me je močno pretreslo, ko sem lahko videla svojo družino, tiste svoje drage, katerih glasove sem 25 let poslušala. Vsako sobo, vsak kot in vsak kos hišne opreme sem spoznala po tem, da sem ga tolikokrat in tolikokrat potipala. Sedaj sem pa kar na-

enkrat videla miže in omare, ki so se mi zdeli stari znanci. Najbolj pa me je pretresla barva. Večkrat sem slišala besede: to je rdeče, ono je rumeno ali zeleno, vendar si pri teh besedah nisem mogla nič določnega predstavljati. Poslušala sem tudi, ko so govorili o evetlicah, vendar nisem nikdar mislila, da so evetlice tako lepe.«

Deklica je sedaj v kinu videla že tudi nekaj filmov, o katerih takole pripoveduje: »Mislim, da so filmi s strojnimi puškami in morileci in naglo brzečimi policijskimi vozovi docela grozni.«

Kajpada ta slučaj po vsej Angliji vzbuja veliko pozornost. Lahko si mislimo, kako so starši veseli tega ozdravljenja. Lahko se pa veselimo tudi z zdravnikom, ki je v tem slučaju pokazal tako trdovratno zaupanje v uspeh, da bo temu človeškemu bitju pripomogel do vida, kar se mu je z veliko požrtvovalnostjo in v nemo tako krasno posrečilo. Lahko rečemo s pesnikom, da je luč pravi nebeški dar.

Smrtni polki Abesincev

Sestava polkov smrti iz prostovoljcev je končana. Ti posebni abesinski vojaki, ki so se prostovoljno zglasili, da pojdejo v smrt za domovino, se bodo uporabljali skoraj izključno za obrambo proti tankom, ki proti njim Abesinci nimajo pravega orožja. Povečini so ti polki smrti sestavljeni iz mladih nacionalnih dijakov, ki s trpečo dušo zro, kako italijanski jekleni velikani uničujejo njihove sorojake, ki se jim ne morejo uspešno zoperstavljati.

Dijaki, ki so se zglasili v polke smrti, so študirali povečini v inozemstvu, dalje pa so v teh polkih tudi oni junaški Abesinci, ki dobro ali pa vsaj deloma obvladajo italijansko. Polki smrti se bodo v najkrajšem času uporabili v borbi pri Dolo in na severni fronti pri mestu Makale. Njih naloga je predvsem pobiti posadko v italijanskih tankih in to strašno orožje onesposobiti za daljino borbo s tem, da razdero razne strojne dele v tankih.

Francoski misijonar odkriva Abesinijo

P. Bernardin Azais, eden izmed odličnih francoskih kapucinskih misijonarjev, se je v avgustu 1935 vrnil v Adis Abebo s svojega sedemmesečnega študijskega potovanja po južnih provincah Gmner, Bali, Magalo in Konso. Posrečilo se mu je med drugim po-

iskati slavni moslemski grob Šejka-Housena, kar se ni posrečilo doslej nobenemu Evropeu. Zapiski z njegovega potovanja so tako obširni, da nudijo gradiva za novo knjigo. Misijonar je namreč že prej objavil delo pod naslovom »Pet let arheološkega študija v Južni Abesiniji« (z enim zemljevidom in 110 tabelami v dodatku). V pokrajini Konso je bilo njegovo zadnje raziskovanje usmerjeno v to, da bi našel na približno 20 lesenih kipov, ki so velikega arheološkega pomena in umetniške vrednosti.

P. Azais deluje 15 let kot misijonar v Abesiniji ter je bil daljšo dobo v službi gobavev v Harariju. Zanimanje za arheologijo pa je dobil za časa bivanja v Grčiji, kjer se je mudil med svetovno vojno. Njegovo potovanje križem Abesinije in petletno naporno raziskovanje je prineslo na dan dragocena odkritja. Leta 1932 je bilo njegovo petmesečno potovanje v pokrajini Wallga posvečeno zlasti krščanskim ostankom starega kraljestva Kaffa in njegovim študijem.

Na pobudo francoskega naučnega ministrstva je p. Bernardin štirikrat prepotoval razsežne province Abesinije.

Negus je kazal za njegova raziskavanja veliko zanimanja in mu dal v ta namen znatno podporo; znana je pač odlična ljubezen cesarja Haile Selassija za zgodovino stare Abesinije. Odkritja francoskega misijonarja na zemljepisnem, narodopisnem in jezikoslovnem polju so zlasti danes velike vrednosti in pomembnosti. — (Fides.)

»SLOVENE«

pred 60 leti:

v soboto, 22. januarja 1976.

Vižmarje.

Več čestitih Slovencev s Kranjskega me je že popraševalo, kako bi se dalo razložiti ime: Vižmarje. Ker se »Slovenec« med Slovenci najbolj razširuje, priobčenjem v njem svojo razlago. Nekateri mislijo, da označuje kar višje šmarja (šmarne gore), a ljudstvo izgovarja čisti »ž«. Vižmarje, ne pa: Viššmarje. Dalje se ime rabi v množini: Prišel sem iz Vižmarij, grem v Vižmarje, bil sem v Vižmarjih, ne pa: prišel sem iz Viššmarnege, Viššmarja, bil sem v Viššmarnem ali Viššmarji itd.

Beseda obstoji iz dveh delov, iz theme: viž in mar, slednja je imenski pridevek, kakor ga najdemo v vseh imenih Vitomarci, die Angehörigen des Vitomar, dalje Radmerje, Lutmerje, vas v Fravhajnjski fari pod Pohorjem. Vlastomer-ci blizo Radgone. Thema mar označuje isto, kar Slav t. j. clarus, inelutis, nomen habens. Thema viž se je ohranila v srbski viž-as, viž-le, hrt, Windspiel, Wachtelhund; tudi v poljščini znano v istem pomenu...

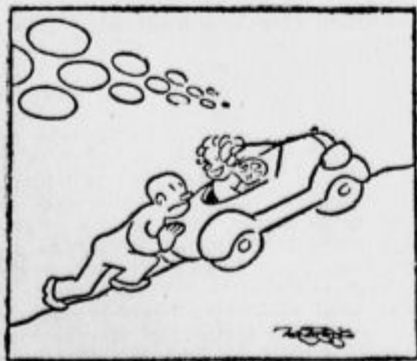
Viž-mar torej označuje: vigore, a la-eritate clarus, isto, kar latinski Vegetius, saj je tudi lat. vigere sorodno, kar nemško ime.

V starih ruskih letopisih najdemo ime žmud-skega vojvode: Vižies in blizo Radgone na Stajarskem vas: Viž-manci, to je podložniki Vižmanovi. Vižmarje je torej oblastno okrožje Vižmana. Ime je vtegnil nositi kakov župan v starohistorični dobi, tudi kakšno božanstvo, in sicer ima ta priimek: Vadžra, der rasche, pri starih Indih božanstvo groma in solnca...

Na Ponikvi 16. prosinca 1876.

Davorin Terstenjak.

Politični pregled. Srpska skupščina je odstrigla srbskemu poslanstvu na Dunaji 17.800, onemu v Bukareštu 31.000, žandarmeriji 240.000 piastrov. Zborovanje je bilo živahno, tudi okrajnim predstojnikom so hoteli vzeti priklade, ktere imajo po postavi, pa predlog ta ni dobil zadostne večine.



»Pa nikar ne misli, Pavle, da ti jaz nič ne pomagam! Ves čas zaviram, da bi voz ne zdrsnil navzdol!«

*

Sin gledališkega ravnatelja je šel prvič v solo. Ko je prišel iz sole, ga je vprašala mamičica: »No, Dolfek, kje pa sedi v razredu?« »Parket, druga vrsta na levi.« je bil strokovnjaki odgovor.

Spomenik v čast angleškima svetnikoma

Dne 1. januarja 1936 je škof Aston Chichester, S. J., apostolski vikar za Salisbury v Chishawashi v Južni Rodeziji odprl malo semenišče za bodoče dijake-teologe. Zavod je posvečen in pod varstvom svetnikov Tomaža Moreja in Ivana Fisherja ter je pričel šolsko leto s 15 dijakii. — (Fides.)

3600 let staro dekle

Kakor poročajo danski listi, so v zadnjem času na Danskem izkopali več zanimivih zgodovinskih grobišč. Danski starinoslovci so pred nekaj tedni na Jutlandiji izkopali tako zvani »hunski grob«. V tem grobu so našli dobro ohranjeno žensko okostje, katero so prepeljali v Kodaň, da ga bolj natančno preiščejo.

Učenjaki danskega narodnega muzeja so sedaj dognali, da je to okostje mladega dekleta, ki je ob svoji smrti bila stara kakih 18 let. Nenavadno dobro ohranjeni so lasje in pa zobje. Zraven okostnjaka so našli zlate okraske in ostanke oblačila, ki se da še dobro razločiti. Iz tega oblačila je razvidno, da je mrtvo dekle spadalo med visoke sloje. Njena obleka je narejena iz dolgega volnenega krila, ki se vije od ramen do peta ter je na plečih okrašeno z velikimi kosi medvedove kože. To krilo je prepasano s pasom, na katerem je vdelan fin glavnik iz rogovine. Kakor so zgodovinarji ugotovili, izvira to okostje iz bronske dobe, torej nekako iz časa okrog 1700 pr. Kr. rojstvom. Okostje kaže, da je bilo dekle nenavadno veliko, sodijo, da je bilo najmanj 1,77 m visoko.

Odkar je to dekle razstavljeno v muzeju, ga je prišlo gledat že 10.000 ljudi, ki občudujejo svojo 3600 let staro rojakinjo.

Kako letajo metulji

Naravoslovna znanost se že dolgo peča z življenjem metuljev. Kakor poročajo ruski listi, so v Moskvi ustanovili znanstven zavod, ki se peča le z metulji. Zavod vodi moskovski naravoslovec, ki že četrto stoletja študira gosenice in metulje. Ta zdravnik in naravoslovec dr. Perskinij je na primer ujel metulje ter jih zaznamoval z majhnimi barvanimi črticami. Nato jih je zopet izpustil, da bi dognal, ali bodo se leteli in kako daleč bodo prišli. Dr. Perskiniju se je tako posrečilo ugotoviti, da metulji prelete tudi 500 km, ker so tako zaznamovanega metulja našli 500 km daleč od kraja, kjer profesor stanuje. Dr. Perskinij se je pečal tudi z vprašanjem, ali je mogoče, da bi metulji iz vročih krajev živeli v Rusiji. Pri tem proučevanju je imel velik uspeh. Sedaj je dobil na razpolago od države cel zavod in mnogo denarja, ker bo te stvari lahko z večjo vnemo in z manjšimi težavami proučeval.

»Potrebujem zelo sposobnega nameščenca, ki pa je tudi pogumen. Ali ste morda vi kaj korajžni?«

»Seveda sem.«

»Ali mi lahko to dokažete?«

»Dokažem takoj, kakor hitro mi daste kaj predujma!«

*

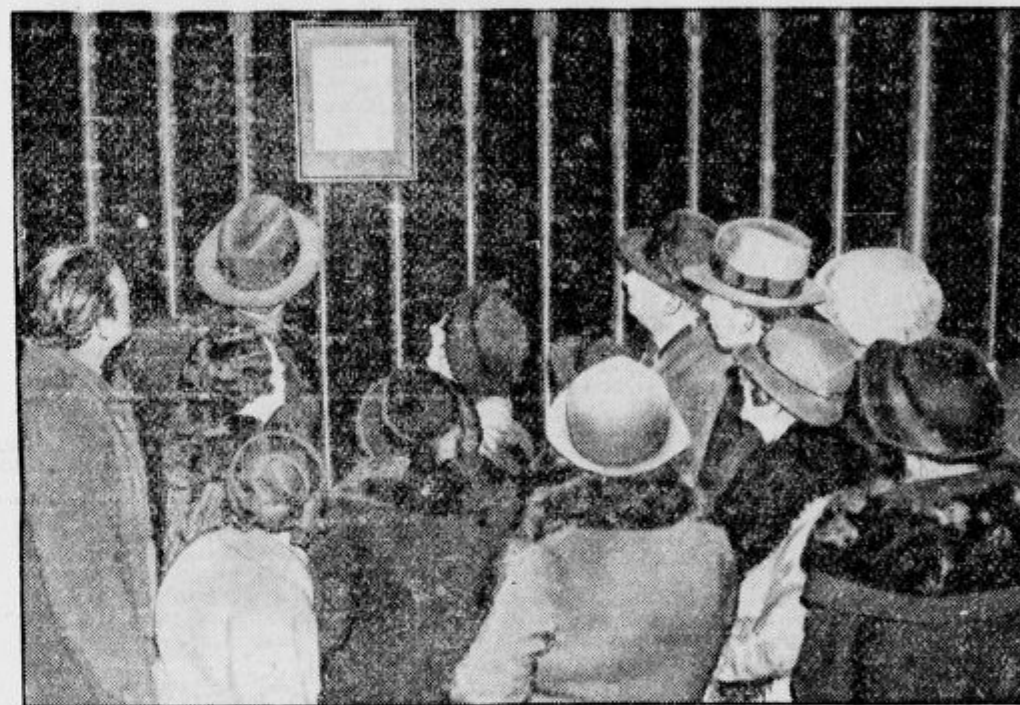
»Mojo hčer bi radi vzeli v zakon? Poslušajte! Moj odgovor je odvisen od vaših premoženjskih razmer.«

»Imenitno naključje! Moje premoženje je namreč tudi odvisno od vašega odgovora!«

Kraljevska hiša smrti



Grad Sandringham, podeželski dvorec angleškega kralja. Na levi strani spredaj je sloveča kapela tega gradu. V tem gradu je umrl angleški kralj Jurij V. Kraljica Mary je pokazala naravnost heroično junaštvo v prenašanju izgube, ki jo je doletela. Preklečala in premolila je vso prvo noč in ves dan ob truplu; tudi pozneje, ko so ga zvečer prenesli iz sandringhamske palače v vaško župno cerkev. Kraljica je šla peš za krsto s kraljevimi zemskimi ostanki do cerkve. Podpirala sta jo vojvoda Kentski in lord Harewoodski. Za njo pa sta stopali vojvodinja Yorska in vojvodinja Kentska. Krsta z zemskimi ostanki pokojnega kralja bo prepeljana v London v četrtek popoldne. Položili jo bodo na oder v westminsterski katedrali do pogreba. Iz Londona in iz vseh bližnjih angleških provinc se vozijo tisoči v Sandringham, da izkažejo pokojnemu kralju zadnjo čast. Vse se vrši v najlepšem redu in z globokim spoštovanjem, tako, da ni treba ne policiji, ne varnostni straži nikdar niti najmanj nastopiti, kar priča, s kakim globokim spoštovanjem spremlja se zdaj Angleži svojega pokojnega vladarja.



Pred kraljevo palačo v Londonu se je noč in dan zbirala množica ljudi, ki je s strahom prebirala poročila o zdravstvenem stanju kralja, ki se je boril s smrtjo.



Pred smrtjo angleškega kralja Jurija V. sta ga obiskali vnukinja princezinja Elizabeta in princezinja Margareta Roza, hčerki vojvode Yorskega.



Nad vasjo Serrieres na Savojskem v južni Franciji se je sprožil zemeljski plaz, ki je docela podrl 10 hiš.

Mali oglasi

Stroji za plisiranje

vseh velikosti po najugodnejših cenah.
Brezobvezne ponudbe pošlje

A. Guttmann - Zagreb - Martičeva 4
Tel. 58-21 Specijalna trgovina tekstil-
nih in ostalih šiv. strojev

Prireditve

Kavarna Stritar
Vsak večer koncert salon-
skega orkestra. (b)

Službe iščejo

18 leten fant
pošten, močan, išče služ-
bo h konjem. Najraje v
župnišču ali k trgovcu.
Naslov v upravi »Sloven-
ca« pod št. 924. (a)

Službodobe

Vinskega potnika
za Slovenijo - išče večja
vinska tržnica. - Ponudbe
upravi »Slov.« pod »Vin-
ski potnik« 646. (b)

Nabiralca oglasov
s fiksumom, za prvovr-
sten mesečnik - iščemo.
Ponudbe z navedbo re-
ferenc upravi »Slovenca«
pod št. 856. (b)

V železninski stroki
izvežbane pomočnike in
pisarniške moči, z dobri-
mi referencami - sprej-
mem. - Ponudbe upravi
»Slovenca« pod »Ljublja-
na« št. 912. (b)

Snažilca pribora
(Bestekputzer), krepkega
fanta, sprejme takoj Ho-
bel Strudel. (b)

Iščemo akviziterko
z dobrim nastopom, da-
rom govora in energično,
na obisk privatnih strank
v Ljubljani. - Ponudbe
upravi »Slovenca« pod
»Nikala prodaja« št. 952.

Služkinja
ki zna kuhati in šivati,
vajena vseh hišnih del,
dobi 1. februarja službo v
boljši hiši z otroci. Zgla-
siti se osebno: Gasilska
cesta 3, Ljubljana VII. (b)

Hišnik
oženjen (upokojenec), se
sprejme. Naslov v upravi
»Slovenca« pod št. 925. b

Denar

Posojila
na vložne knjižice daje
Slovenska banka. Ljub-
ljana, Krekov trg 10.

Davčne napovedi
za pridobitno, informaci-
je: Davčna poslovalnica,
Ljubljana, Selenburgova 7
I. nadstropje. (d)

Franz Joseph Schneider: 14

Cesta brezbožnih

»Še nekaj mesecev, potem bo pač vse spet do-
bro in tako lepo,« jo je tolažil prav tako, kot
ravnajo z otrokom.

In bilo je spet dobro, sumničenje je zaspalo,
sočutje z njim se je vzbudilo. Odvezala ga je vseh
zablod, bil je spet njen Stanko. Vse mu je za-
molčala, kar ji je hudobna ženska prinesla v hišo
in v srce.

Sam si je oskrbel nekaj na mizo in trudil se
je okrog nje do zadnjega trenutka, ko je moral na
delo.

Zvečer jo je dobil spet ob ognjišču vso blede
in s temno obrobjenimi očmi.

Vse je pozabil in ni slutil, kaj je zdaj nosila v
duši s seboj, pripisoval je njeno spremenjeno na-
ravo njenemu stanju.

12.
Drugi večer je prišel pozneje domov, ker so
ga v hiši zadržali.

Pijan se je spotikal po veži. Vrata so se od-
prla in spet bobneče zaprla za njim. Postavil se je
na sredo kuhinje in zavzel napadalno stoji: »Tako,
zdaj ne bo prišel noben hudic iz hiše več čez naš
prag!« Njegov glas je bobnel, njegove roke so
ohlapno bingljale navzdol, brada s krepkimi usti
je bila v divji zagrizenosti krepko potisnjena na-
prej. »Nobeden več,« je še enkrat zagrozil. Ostro
je pogledal Marijo in zapazil, kako je prebledela
in se bala. Saj bi stresel svojo divjost nad njo, toda
toliko se je obvladal in svoji nesečenosti je to za-
hvalila. Znova je zašel v divjost: »Nobeden več,
je zatulil in planil k vratom ter skoraj odtrgal
ključavnico. Hotel je ven v vežo in zakričati svojo
grožnjo po hiši. Marija mu je padla nasproti. Ni
ni rekla, ampak se ga je le trepetaje oklenila.

»Saj zdaj imaš mir, saj zdaj vsi vedo,« je so-
pel, »pa — vendar bom še delal, kar bom hotel!«
Zadet je bil. Sramotili so ga in zasmejevali.

Tako močan yendar ni bil, da bi to prenesel. No-
vakovka je raznesla prav v sosedstvo: »Stanko je
bil s svojo gospo v cerkvi!«

»Stanko, zakaj ne bi delal, kar hočeš?« je re-
kla Marija hoteč ga potolažiti, medtem ko je še
strah hromil njeno ljubezen.

»Pa saj ni bilo potrebno,« je nevoljno revsknil.
»Posebno tej stari čarovnici bi ne bilo treba tega
pravit!« Zagrenjeno jo je gledal.

Preudarjala je, ali naj bi vse priznala. Ne, po-
tem bi bila nesreča, v tem stanju bi se pozabil nad
motilko miru.

Zato je samo proseče rekla: »Če bi vedela,
kako ti bo neprijetno, bi molčala!«

»Ve ženske ste vse enake,« ji je očital, da bi
jo zadel.

Tedaj se je zdrznila.
Med jedjo, ki si jo je vsiljevala, so se mešale
solze v vsak grizljaj. Ko je bila z vsem gotova, je
šla s sklonjeno glavo, kot obložena s krivdo, v po-
steljo. Prvič jo je ostro obsodil, zato je strašno tr-
pela. Od časa do časa jo je slišal ihteti. Obotavlja-
je je šel k postelji in ji pobožal lase.

Marija. Tako ga je spet pogledala. »Zdaj
bodi tiho, zdaj si bova hitro poiskala drugo stano-
vanje in če bi se morala kjerkoli splaziti pod ka-
stro, vendar bom še delal, kar bom hotel!« Nje-
gov glas se je erdil.

V skrbih je gledala za njegovimi očmi, ki pa
so se ji zdele zmeraj bolj mirne.

»Zdaj boš le videla,« je nadaljeval, »kako bo
to, če bova morala skozi hišo, kakšen bo zasmeh.
Otroci se bodo križali, če naju bodo le videli, ni-
maš pojma, kako zaničevalni so vsi. Tako dobri
bodo pač spet lahko, če bo kdo potreboval pomoči
od njih!« Čemerno je gledal predse. S sramotilnim
smehljajem, o katerem Marija ni nič vedela, ali
naj je namenjen njej ali ljudem v hiši. Je rekel:
»Tebi sploh še pravijo gospa!«

Tedaj je široko odprla oči. Naj bi bil to zares
očitek? »Zakaj, Stanko?« je vprašala z veliko vsi-
ljivostjo. »Ker delam in držim svoje gospodinjstvo

Stanovanja

Trisobno stanovanje

z vsemi pritlikinami, per
maj, nedaleč od centra,
iščem za zmerno ceno.
Ponudbe upravi »Sloven-
ca« pod »Točen plačnik«.

Dve sobi, kabinet,
kopalnico in pritlikino, v
visokem pritličju, blizu
tramvaja, iščem za maj.
Ponudbe upravi »Sloven-
ca« pod »Ena oseba« 827.

Sobe

Solčno separir. sobo
najraje na Mirju ali v
bližini univerze — iščem.
Ponudbe pod »Mir« 935
upravi »Slovenca«.

Vnajem

Lep poslovni prostor
še odda na dvorišču v
Wolfovi ulici 12. Pojasnila
v trgovini Erjavec. (n)

Prodamo

Polenovka
sveža partija, dospela. —
Suha in namočena. — Se
priporoča Kovačič, Miklo-
šičeva cesta 32. (l)

800 do 1000 m²
suhih desk, 20 do 100 mm
debeline — prodam po
ugodni ceni, tudi na knji-
žice. Martinec, Ljubljana,
Prule. (l)

Izmed 15 raznih modelov REMINGTON pisalnih strojev boste sigurno našli onega, kateri
Vam v vsakem pogledu najbolje odgovarja.



UGODNE CENE • DOLGOROČNA ODPLAČILA PO
NEPOVIŠANIH CENAH • Zahtevajte ponudbo in prospekte

Prodaja za LJUBLJANO in okolico: „TEHNIK“ Josip Banjal
Ljubljana, Miklošičeva cesta 20

Generalno zastopstvo Remington tvornice:

»Matador« vl. A. Benčić, Zagreb, Ilica 5, Oktagon. Telefon 40-09.

Gospodinj, obrtniki!

Iz skladišča odprodaja
kuhinjsko posodo, razno
orodje, tehtnice, štedilni-
ke, kopalne peči ter raz-
novrstne otroške igrače
po najnižjih cenah
Stanko Florjančič,
železnina, Resljeva cesta
št. 3 (poleg Zmajskega
mostu). Vhod skozi dvo-
rišče. — Vzemem tudi
knjižice ljubljanskih za-
vodov. (l)

Šivalni stroj
pogrezljiv, skoraj nov, z
okroglim čolnicom, ki
tudi štika, poceni napro-
daj. Nova trgovina, Tyr-
ševa 36. (l)

Specerijska trgovina
velika, v sredini Zagreba,
dobro dočeta, radi družin-
skih razmer naprodaj. —
Vprašati pri Vilim Gerers-
dorfer, Zagreb, Smičikla-
dova ulica št. 20/II, levo.
(Pismo ali ustmeno.) (l)

Malo rabljene
šivalne stroje in kolese
kupite poceni pri »Pro-
met« (nasproti križanske
cerkve). (l)

Vsa zimska oblačila

smo znižali 10—15%. An-
ton in Vladimir Presker,
Sv. Petra cesta 14. (l)

Pišite še danes!

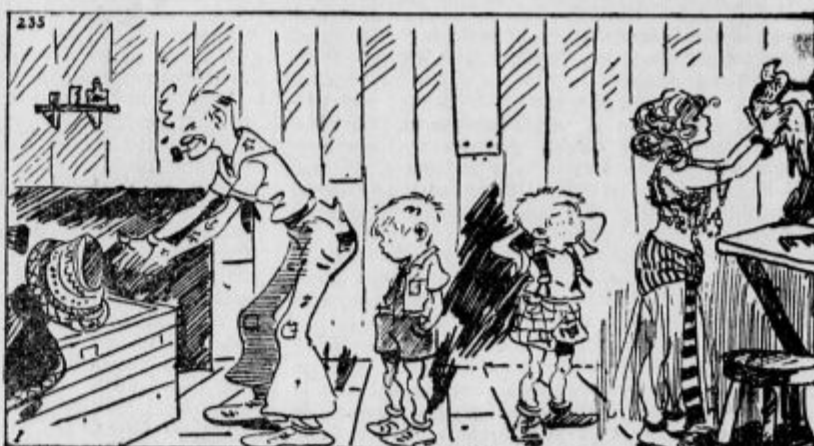
Ostanki

mariborskih tkalstnih to-
varn, brez napak,
pristnobarvni »Paket
serija A« za moško, žen-
sko, namizno, posteljno
perilo in rjuhe. »Paket
serija B« izključno zim-
ski topli flaneli in bar-
henti najboljše kakovosti,
vsak paket 10—20 m sa-
mo 107 Din. Dalje novi
»Original Kosmos Z pa-
ket«, vsebuje 2.80 m suka-
na za eno dolgo zimsko
suknjo oziroma ženski
plašč lepe temne barve
ali pa 1.80 m za kratko
zimsko sukno, in 1.20 m
posebno močnega štruka
ali sukna za ene hlače.
Tudi ta paket samo 107
dinarjev. Vsi paketi post-
nine prosti. Neprimerno
vzajem nazaj in zame-
njam. — Pišite takoj na
»Kosmos« razpošiljalnico,
Maribor, Dvorakova ul. 1.

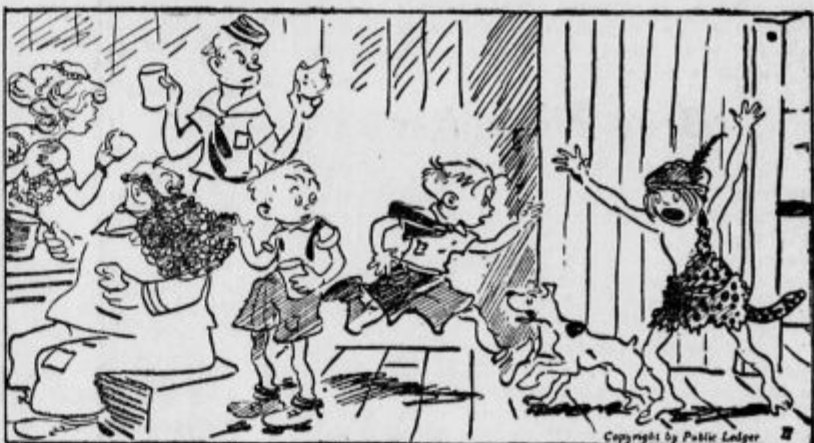
Tinčkove in Tončkove prigode

234.

Življenje na splavu



Njuni veličanstvi kraljica in kralj Koki sta slekla kraljevski
oblačili in se hotela baš udobno zlekniti na stol, ko je zdajci...



...na vso sapo pritekel v notranjščino splava Primožek in
zarjul:
»Vsi morajo na krov! Za življenje gre!«

Zahvala

Za izraze iskrenega sožalja, katere smo prejeli ob priliki
smrti našega ljubega brata, strica, gospoda

Ludovika Schiffrerja

župnika v p.

za poklonjene vence ter cvetje in za nad vse številno sprem-
stvo na njegovi zadnji poti, se vsem prav prisrčno zahvaljujemo.
Maše zadušnice se bodo brale v Zalni, Stični in Ljubljani.
Zalna, dne 22. januarja 1936.

Vilibald Schiffrer in sorodstvo,
Jerica Kastelic in sorodstvo.

Zahvala

Ob prebrdki izgubi mojega predragega soproga in očeta,
gospoda

Jožeta Ilnikar

vlakovodje v p.

se vsem najlepše zahvaljujem za vse izraze sočutja. Posebno
zahvalo sem dolžna g. župniku dr. Novaku, vsem v hiši, zlasti
g. Žerjavu in gospej za tako veliko naklonjenost. Dalje vsem
obiskovalcem pokojnika v njegovih zadnjih dnevih, zlasti g.
Kuželu.

Vsem, ki ste spremili pokojnika na njegovi zadnji poti,
Bog plačaj!

Ljubljana, dne 22. januarja 1936.

Zalujoci ostali.

Zahvala

Našega ljubljene papana

Martina Ogorevca

ste dobri prijatelji tolažili v njegovi starostni obnemoglosti.
Pokojnega pa tako mnogoštevilno počastili s poslednjim obiskom
ter spremstvom, obsipali s cvetjem, poslovali se od njega z
ganljivimi besedami in petjem, nam ostalim pa s prisrčnostjo
izkazali svoje sočustvovanje.

Vsem tit. uradom, društvom in korporacijam ter vsakemu
posamezniku naša prisrčna in iskrena zahvala.

Slov. Konjice, dne 21. januarja 1936.

ZALUJOCI OSTALI.

v redu? Ker hodim čedna iz dolžnosti do zdravja
in spodobnosti in spriču tebe, da bi ti olepšala tvoj
dom?»

Povesil je glavo. Da, hotel jo je žaliti. Zdaj je
sprevidel globoko krivico, pa ni vedel, kako bi jo
precej lahko popravil. Zato je zaklel predse. Dvi-
gnil se je z roba postelje in odšel k oknu. Zunaj
je bila noč. Temno je strmel v temo in pritiskal
svoj obraz zmeraj tesneje ob steklo. Iz njegovih
prsi se je odvalil globok vzdih. Boječe je gledala
za njim.

»Da — da — da —, je počasi sopel predse,
»bolje bi bilo, da bi te bil pustil, kjer si bila, saj
ne spadava skupaj!« Takoj je zaprl ustnice, kot bi
hotel odgrizniti besede. Bilo je prepozno, izrekel
jih je. Mislil jih je, pa jih ni hotel izreči.

Zdaj je glasno zahteval. Tedaj je šel k njej in
jo potegnil nase. Bila je brez volje nasproti njemu.
»Kaj ni res, Marija,« je rekel s samoobtožujočim
zvokom. »Kaj bi te mar smel sem noter prvesti?«
Kaj bi se mar smel poročiti s teboj? Kaj mar ni-
sem zate presirov in pre... ni izgovoril.

Potegnila ga je navzdol k sebi in položila
svoje roke okrog njegovega vratu.

Njen blede obrazek je postal preroški. »Stan-
ko,« ja začela, »Stanko, ti si — ti si — se je obo-
tavljala, »mogoče si bil kdaj brezbožen in včeraj
zjutraj v cerkvi si bil drugačen in pravkar pri lju-
deh v hiši si bil spet drugačen, zmeraj drugačen,
in zdaj, Stanko, zdaj si pri meni,« blaženo se mu
je nasmehnila, »in boš tudi zmeraj pri meni ostal.«

Je končala in poljubila njegova usta. Tedaj je po-
stal kot majhen deček in ji je jokal v naročju.

Božala je s svojimi mehkinimi rokami sem in
tja po njegovi glavi, mršila je temne, težke lase
in jih precej spet urejala, potegnila je navzdol čez
široki, močni tilnik in ni razumela, da je on, ki je
obetal toliko sile, mogel biti tako slab. Pasti na
kolena pred majhnim sramotnjem in zaničeva-
njem ljudi in zatajiti Tega, ki mu je včeraj poda-
ril nedeljo, tako krasno kot praznik onkraj zemlje.

Njeno božanje je postajalo zmeraj bolj oprez-
no, bala se je, da bi ga prestrašila. Tako voljno ga
je držala skritega v svojem naročju kot tudi svo-
jega otroka. Pa jutri spet? Tiho je pred tem
vztrepetala.

no, bala se je, da bi ga prestrašila. Tako voljno ga
je držala skritega v svojem naročju kot tudi svo-
jega otroka. Pa jutri spet? Tiho je pred tem
vztrepetala.

Končno se je dvignil in se opotekel v kuhinjo,
pa se je takoj odločno vrnil. V njegovi desnici je
bingljalo kladivo, levica je držala pripravljen že-
belj. Boječe ga gledala.

»Kaj boš zdaj, Stanko?« je začudeno vprašala.
Stopil je ne pazéč za belo perilo na posteljo
in nastavljal žebelj na steno, vihtel je kladivo, obo-
tavljal pa se je udariti.

»Kako visoko naj bo križ, tako?« ji je pokazal.

Njen obraz je privzel znamenje največjega ve-
selja in začudenja, roke so ga spremljale, sklenile
so se kot k zahvalni molitvi. Toda takoj je spet
vse prešlo, kot bi ji kdo ovil moker prt pred obraz,
tako se je zdrznila ob misli na jutri. Prav tako hi-
tro ga bo jutri spet odstranil. V razburjenju ali
tudi dobrih se, z dobrohotnim predlogom. Tako
daleč ga je zdaj poznala.

»Le pogled, Marija,« je spet vprašal.

Skrila je svoje premišljanje in ostala na zunaj
mirna. »Da, tako je dobro, Stanko, mogoče malo
naprej na levo,« je skoraj malomarno predlagala.

Z namenom ni hotela siliti vanj, da je ne bi mogel
obtoževati, če bi se njegovo mnenje spet kdaj spre-
menilo.

Pribil je, skočil s postelje in prinesel križ.

»Tako,« je podkrepil, »zdaj nobeden več v to izbo.
Svoje nakupe boš oskrbel zvečer, ko bom prišel
domov, potem bom šel s teboj skozi hišo. Gorje
temu, ki bi odprl gobec!« je zagrenjeno sklenil.

»Saj mene ne moti, če kaj vpijejo za menoj,«
je pripravljeno rekla.

In tako je tudi bilo. Stanko je ostal daleč od
vseh stanovanj in to so kmalu sprejeli kot sovra-
žnost ter so se tudi njegovega izogibali. Njegova
moč je uživala ugled. Le Marija ni mogla nemo-
teno hoditi okrog. Zaničevali so jo, kjer se je pri-
kazala. Pred njenimi vrati je ležalo zmeraj kaj
drugega, nametene smeti ali podobna nesnaga.